

ULTREYA

BẢN TIN
THÁNG 01, 2025

PHONG TRÀO CURSILLO - NGÀNH VIỆT NAM - GIÁO PHẬN SAN JOSE, CALIFORNIA

Yêu Thương và Phục Vụ

PHONG TRÀO CURSILLO
NGÀNH VIỆT NAM - GIÁO PHẬN SAN JOSE

VĂN PHÒNG ĐIỀU HÀNH

Trương Ngânh
Dominico Nguyễn Đức Hải
haiducnguyen1407@gmail.com

Linh Hưởng Cha
Andrew Nguyễn Vũ
Andrew.v.nguyen@dsj.org

Phó Trưởng Ngành
Giuse Nguyễn Văn Thuận
thuannguyen@gmail.com

Trưởng Lãnh Đạo
Giuse Nguyễn Văn Thâm
tomnguyent@gmail.com

Thủ Quỹ
Maria Đặng Phương Tân
haitandang@gmail.com

Khôi Tiên
Theresa Nguyễn Thanh Trúc
tructnguyen66@yahoo.com

Khôi Ba Ngày
Phanxico Xavier Châu Hoàng Minh
minhchauhoang2000@yahoo.com

Thư Ký
Maximilan Kolbe Đỗ Minh Chánh
dominh.chanh@gmail.com

Khôi Hậu
Joseph Lê Michael
lemichaelsj@yahoo.com

Khôi Truyền Thông
Gioan Vũ Ngọc Danny
dannyn_vu@yahoo.com

Ban Biên Tập

Gioan Vũ Ngọc Danny

Theresa Nguyễn Thùy Mai

Teresa Trần Anh Đào

Agnes Nguyễn Thị Hồng-Cúc

Cách Gửi Bài

banbientap.cursillo@gmail.com

Mục Lục

Thư Cha Linh Hướng	4		
Thư Văn Phòng Điều Hành	7	Biết Yêu Là Chuyên	56
Tâm Tình Chia Sẻ & Cám Ơn	8	Phục Vụ	
Lễ Tạ Ơn	13	Ước Mơ Sau Hơn Nửa Thế Kỷ	60
Mùa Vọng Đợi Chờ	15	Trời Xuân Và Vườn Nhà	64
Thiên Chúa Là Nguồn Mạch Sự Sống	16	Châu Báu Từ Kho Tàng Của Hội Thánh	65
Như Chuyện Tình Cờ	19	Kinh Ban Mai	73
Con Cần Chúa	23	Xin Cho Con Được Thấy	74
Cha Cố Đệ - Kỷ niệm 58 Năm	26	Hương Sả Thơm Năm Ấy	79
Cứu Độ An Bình	28	Hình Khóa Sinh Khóa 62	92
Thông Điệp Ngài Đã Yêu Thương Họ	29	Hình Khóa Sinh Khóa 63	93
Trái Tim Nhân Hậu	36	Hình Decuria Khóa 62	94
Tưởng Nhớ PT Hoàng Kế Thế	39	Hình Decuria Khóa 63	97
Trong Cha	43	Hình Trợ Tá Khóa 62	101
Vị Ngọt Thấm Đắm Ký Ức Tuổi Thơ Của Tôi	45	Hình BÐH Khóa 62 & 63	104
		Hình Trợ Tá Khóa 63	105
		Hình Sinh Hoạt	108

Thư Cha Linh Hướng

Quý anh chị em Cursillistas thân mến,

“Chúc tụng Thiên Chúa là Thân Phụ Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta. Người là Cha giàu lòng từ bi nhân ái, và là Thiên Chúa hằng sẵn sàng nâng đỡ ủi an” (1 Cor 1:3).
Nguyện xin ơn sủng và bình an của Thầy Chí Thánh ở cùng anh chị em và gia đình.

Tôi hằng tạ ơn Thiên Chúa vì muôn phúc lành Ngài hằng tuôn đổ trên mỗi người chúng ta và trên Phong Trào. Trong khi chúng ta đang bước vào những ngày cuối của năm Âm lịch, và đón chào Năm Mới Ất Tỵ 2025, tôi mong được dùng cơ hội này để bày tỏ tâm tình tạ ơn của tôi trước tình yêu thương và tinh thần phục vụ của anh chị em. Qua Phong Trào tôi đã chứng kiến lòng đạo đức, những hy sinh và thiện chí mà quý anh chị đã chia sẻ với nhau và cùng nhau xây dựng Hội thánh.

Trong năm vừa qua, mặc dầu hệ lụy của đại dịch Covid 19 vẫn còn ít nhiều, Phong trào chúng ta đã tiếp tục tiến bước với các sinh hoạt khởi sắc, mở Khoá CDC (Cursillo de Cursillos), khóa Ba Ngày và các sinh hoạt ngày thứ tư như tĩnh tâm, chia vui sẻ buồn những cuộc quan hôn tang tế, hội nhóm nhỏ, Ultreya, Trường Lãnh Đạo. Ngoài ra, các cuộc hội ngộ đông đảo như picnic mùa Hè, tiệc

Tất Niên PT giúp gắn kết mọi người trong tinh thần hỗ trợ, vui tươi, giải trí. Tôi cũng được biết nhiều anh chị tích cực dẫn thân vào các sinh hoạt môi trường, thực hành ba chân kiềng sùng đạo, học đạo và hành đạo của đời sống người Kitô hữu. Tạ ơn Chúa!

Vào cuối tháng Mười vừa qua PT chúng ta đã có cuộc bầu cử bán phần Văn Phòng Điều Hành, cho nhiệm kỳ 2025 - 2028, với kết quả được ghi nhận như sau:

Anh Dominico Nguyễn Đức Hải, Trưởng Phong Trào

Anh Giuse Lê Michael, Trưởng Khối Hậu

Và hai thành viên sau tái đắc cử cho nhiệm kỳ mới:

Anh Gioan Vũ Danny, Trưởng Khối Truyền Thông

Anh Maximilian Kolbe Đỗ Minh Chánh, Thư Ký

Các anh chị này sẽ cùng đồng hành với các anh chị hiện đang phục vụ trong các vai trò của Văn Phòng Điều Hành:

Anh Giuse Nguyễn Thẩm, Trưởng TLD

Anh Phanxico Xavie Châu Hoàng Minh, Trưởng Khối Ba Ngày

Chị Teresa Nguyễn Thanh Trúc, Trưởng Khối Tiền

Chị Maria Đặng Phương Tân, Thủ Quỹ

Thay lời anh chị em PT, tôi thành tâm ghi nhận và cảm ơn quý anh vừa mãn nhiệm, anh Matthew Phan Hoàng

Vương, Trưởng Phong Trào, và anh Dominico Nguyễn Lô, Trưởng Khối Hậu. Nhờ sự dẫn thân và những hy sinh của quý anh, PT được điều hành nhịp nhàng các sinh hoạt, nhất là trong thời gian khó khăn của đại dịch. Tạ ơn Thầy Chí Thánh, Ngài vẫn luôn quan phòng để PT chúng ta lúc nào cũng có những thành viên thành tâm thiện chí dẫn thân phục vụ PT.

Nhân dịp này, tôi cũng tưởng nhớ đến các thành viên PT và thân bằng quyến thuộc đã qua đời trong năm qua, đặc biệt Phó Tế Giuse Hoàng Kế Thế, một cựu Trưởng PT luôn nhiệt thành dẫn thân phục vụ từ những ngày đầu PT Cursillo VNSJ mới thành lập. Cầu xin cho các ngài sớm được an hưởng hạnh phúc vĩnh cửu trên quê trời.

Trước thềm Năm Mới, tôi thành tâm kính chúc quý anh chị em và gia quyến một năm tràn đầy hồng ân, phúc lộc, sức khỏe, và bình an.

Thân mến trong Thầy Chí Thánh,

Lm. Andrew Nguyễn Vũ,

Linh Hướng Phong Trào

Thư Văn Phòng Điều Hành

CHÚC MỪNG NĂM MỚI ẤT TỴ 2025

Kính Chào Quý Cha, Quý Tu Sĩ Nam Nữ và Quý Anh Chị Cursillistas trong Chúa Kitô.

Ngày 25 tháng Giêng mừng Kính Thánh Phaolô tông đồ trở lại, “trở lại” nghĩa là về nơi mình ra đi. Nơi mình đã xuất phát, nơi mình đã ra đi đối với người Kitô, và trở lại chính là quay về với Thiên Chúa.

Sự trở lại của Thánh Phaolô là mẫu gương cho chúng ta trở lại với Thiên Chúa. Từ bỏ chính mình, từ bỏ để trở thành khí cụ trong Tay Chúa, đó là đặc điểm của sự trở lại trong Kitô giáo chúng ta.

Xin Thánh nhân cầu bầu cho chúng ta tưởng niệm biến cố trở lại, giúp chúng ta hiểu được sự trở lại đích thực mà người Cursillitas chúng ta theo đuổi mỗi ngày trong đời sống ngày Thứ Tư.

Nhân dịp năm mới Ất Tỵ, kính chúc Quý Cha, Quý Tu Sĩ Nam Nữ, Quý Anh Chị và quý quyến, được tràn đầy Hồng Ân Thiên Chúa, An Khang và Thịnh Vượng.

Thay mặt Văn Phòng Điều Hành,

Dominico Nguyễn Đức Hải

Trưởng Phong Trào

Tâm Tình Chia Sẻ và Cảm Ơn

Kính thưa Cha LH Phong Trào, Cha Cựu LH Phong Trào, quý Tu Sĩ Nam Nữ, quý Bác, cùng quý Anh Chị Cursillistas rất thân mến,

Trong bầu không khí Ultreya mừng Chúa Giáng Sinh rất vui nhộn hôm nay, con đã để tâm hồn mình lắng đọng để ôn lại sau 17 năm hành trình Chúa mời gọi con đến với PT Cursillo Ngành Việt Nam Giáo Phận San Jose, và con đã có cơ hội 12 năm phục vụ trong VPĐH để được sống trong tình yêu thương của quý Cha, quý Tu Sĩ Nam Nữ, và quý Bác cùng quý Anh chị Cursillistas như một Đại Gia Đình Cursillo.

Trước hết, con xin dâng lời

tạ ơn lên Thầy Chí Thánh, Ngài đã luôn đồng hành, nâng đỡ con trong suốt thời gian phục vụ, và một hành trình 6 năm, với vai trò là Trưởng Ngành PT Cursillo ngành VN tại SJ. Con cảm nhận rõ sự hiện diện của Ngài luôn bên con qua những lúc vui, lúc buồn, và cả những lúc khó khăn trong phục vụ như những năm Covid, nơi tổ chức khóa 3 ngày và các sinh hoạt khác.

Con xin chân thành cảm ơn và tri ân đến quý Cha Linh Hướng, quý Tu Sĩ Nam Nữ, đã luôn cầu nguyện, chỉ dẫn và giúp đỡ con trong mọi hoàn cảnh. Sự hướng dẫn và tình yêu thương của quý vị, là

nguồn động lực to lớn để con vững bước trên con đường phục vụ trong suốt thời gian qua.

Tôi cũng xin cảm ơn đến từng quý Anh Chị Em trong VPĐH trong suốt 6 năm trưởng Phong Trào của tôi, luôn yêu thương và cùng đồng hành với tôi trong các sinh hoạt của Phong trào trong những lúc vui, những lúc khó khăn đều luôn đồng hành giúp tôi trong suốt thời gian phục vụ của tôi.

Tôi cũng xin cảm ơn đến người phối ngẫu của tôi đã luôn cầu nguyện, hy sinh lo các việc nhà để tôi có được thời giờ sinh hoạt và luôn khuyến khích, đồng hành với tôi.

Đặc biệt tôi xin cảm ơn và tri ân đến từng quý Anh

Chị Cursillistas đã hy sinh thời giờ của mình và còn giúp vật chất cho các sinh hoạt của Phong Trào. Sự đồng hành, hy sinh, yêu thương và chia sẻ của mọi người đã dành cho tôi giúp tôi hoàn thành trách nhiệm của mình. Và đưa Phong trào chúng ta đã cùng nhau vượt qua nhiều khó khăn, thử thách để giữ vững ngọn lửa Phong trào luôn bùng sáng và lan tỏa cho mọi người.

Nhìn lại chặng đường trong 6 năm làm trưởng ngành, Tôi thấy mình thực sự may mắn khi có được quý Cha, quý tu sĩ nam nữ, quý bác, quý anh chị Cursillistas luôn đồng hành và hỗ trợ, đã giúp cho tôi học rèn luyện những đức tính cho bản

thân sau 6 năm làm trưởng ngành.

1. **Tín Thác Vào Thiên**

Chúa: Một trong những bài học lớn nhất tôi nhận được là sự tín thác tuyệt đối vào Chúa. Đã có những lúc tôi cảm thấy mệt mỏi, áp lực, thậm chí không biết phải làm gì để dẫn dắt Phong trào vượt qua khó khăn. Nhưng chính những lúc ấy, tôi đã học cách dừng lại, cầu nguyện và phó thác cho Chúa. Tôi nhận ra rằng, vai trò của tôi chỉ là cánh tay cộng tác với Chúa, để chuyển mọi thành quả đến từ Ngài. Khi tôi phó thác vào Chúa, mọi việc dường như trở nên nhẹ nhàng hơn, và Chúa đã dẫn

dắt Phong trào vượt qua mọi thử thách.

2. **Khiêm Nhường:** Trước những thiếu sót dù cố gắng hết sức, tôi nhận ra mình không thể tránh khỏi những thiếu sót, đôi khi là những quyết định chưa đúng hoặc chưa đáp ứng được kỳ vọng của Phong trào. Tuy nhiên, chính những sai sót đó đã dạy tôi bài học khiêm nhường. Tôi học cách xin lỗi, lắng nghe, chấp nhận lời góp ý và sửa đổi để trở nên tốt hơn.

3. **Yêu thương và hiệp nhất:** Khi cùng làm việc với quý anh chị VPĐH, quý bác và quý anh chị Cursillistas, tôi thấy rõ tình yêu thương và sự

hiệp nhất của từng quý anh chị dành cho Phong trào, không chỉ là Phong trào mà là một đại gia đình Cursillo, nơi mà mọi người luôn sẵn sàng nâng đỡ, sẻ chia, cầu nguyện và giúp đỡ cho nhau.

Kính thưa quý vị,

Trong 6 năm làm Trưởng Ngành không chỉ là trách nhiệm mà còn là một hồng ân Chúa ban cho tôi để tôi luôn sống trong Đức Tin, Đức Cậy, Đức Mến, và biết phó thác vào Chúa trong mọi hoàn cảnh. Trong những khoảnh khắc khó khăn nhất, chính lời cầu nguyện và sự khích lệ của quý Cha, quý tu sĩ Nam Nữ, quý anh chị là nguồn sức mạnh để tôi tiến bước trên con đường phục vụ.

Từ các khóa 3 ngày Cursillo đến các sinh hoạt của PT, mỗi cuộc gặp gỡ đều để lại trong tôi một dấu ấn sâu sắc về lòng nhiệt huyết, hy sinh dẫn thân của từng anh chị em Cursillista trong Phong trào. “Nhân bất thập toàn” vì vậy, tôi xin gửi lời xin lỗi đến tất cả mọi người, về những thiếu sót, hay những lời nói thiếu tế nhị của tôi đã vô tình làm tổn thương, hoặc những việc làm còn chưa đáp ứng được kỳ vọng của quý Cha, quý anh chị Cursillistas. Tôi xin ghi nhận, gói ghém tất cả để làm hành trang cho hành trình tiếp theo trong cuộc sống ngày thứ tư của tôi được tốt hơn. Ngày hôm nay, khi bàn giao trọng trách này, tôi không coi đó là kết thúc,

mà chỉ là mãn nhiệm phần vụ trưởng ngành, để tiếp tục sống tinh thần của một Cursillista với tôn chỉ của Phong trào: “Một tay nắm Chúa, một tay nắm anh em.” Để kết lời, tôi xin gửi lời cầu chúc đến anh Tân Trưởng Ngành, cùng quý anh chị trong VPĐH tràn đầy ơn Chúa Thánh Thần, xin Thần Khí soi sáng để quý anh chị hướng dẫn Phong trào mọi việc tốt đẹp theo hướng đi của Vị sáng lập Phong trào Cursillo,

ông Eduardo Bonnin, để Phong trào Cursillo VN San Jose tiếp tục thăng tiến và phát triển mỗi ngày. Cầu chúc tất cả quý anh chị Cursillistas sống một cuộc sống ngày thứ tư trở thành ánh sáng, và muối men trong mọi hoàn cảnh của cuộc sống.

Xin Chúa chúc lành và nâng đỡ cho tất cả chúng ta.

De Colores!

Matthew Phan Hoàng Vương

*"Nếu chúng ta luôn có Lời Chúa trong tim mình,
thì không cảm dỗ nào
có thể tách chúng ta ra khỏi Thiên Chúa,
và cũng không trở ngại nào
có thể dẫn chúng ta lạc lối trên con đường tốt lành."*

ĐGH Phanxicô

LỄ TẠ ƠN - NOV 28, 2024

Trọng kính quý Đức Cha, quý Đức Ông, quý Cha, quý Ông Bà Cô Chú Bác, Anh Chị Em ân nhân của Đan Viện Biển Đức Thiên Hòa, Buôn Mê Thuật trong tình mến Chúa Kitô,

Trong niềm vui của Ngày Lễ Tạ Ơn và trong tâm tình bước vào Mùa Vọng 2024, con xin hiệp thông cùng tất cả dâng lời Tạ Ơn Thiên Chúa đã ban muôn hồng ân cho mỗi cá nhân, mỗi gia đình, mỗi cộng đoàn trong giáo xứ của chúng ta và cách riêng cho Đan Viện Biển Đức Thiên Hòa. Quả là vậy, công việc quyên tiền xây dựng Nhà Thờ cho Thiên Hòa đã vượt trên mức 10 tỷ VNĐ được hoán

đổi từ các ngoại tệ khác nhau. Sau hai đợt đi quyên tiền, với ơn Chúa phù trợ con và giúp bước chân con luôn vững bước trong hy vọng tín thác và không mệt mỏi khi đến tận nơi các cộng đoàn Việt Nam Hải Ngoại thuộc các nước ở Châu Âu và một vài tiểu bang tại Hoa Kỳ để con gặt hái ân sủng Chúa ban qua tấm lòng bác ái của quý ân nhân. Đi đến đâu, con cũng nhận được sự đón tiếp chân thành của quý ân nhân cùng tấm lòng quảng đại giúp đỡ cho Đan Viện Biển Đức Thiên Hòa, đã làm cho tâm hồn con tràn ngập niềm biết ơn đến cùng tất cả vì đã đón tiếp

con như là người anh em của Đức Kitô, và thật sự tất cả chúng ta là con cái của Thiên Chúa trong Đức Kitô. Để biểu dương lòng biết ơn đó, Đan Viện Biển Đức Thiên Hòa chúng con hằng ngày luôn nhớ và có lời nguyện sau mỗi giờ Kinh: “Xin Chúa mở lòng từ bi ban muôn ơn phúc cho chúng con, các Thân Nhân, Ân Nhân chúng con còn sống và đã qua đời.”

Thay cho lời kết, con xin mời tất cả chúng ta cùng với Đức Mẹ Maria, Thánh Cả Giuse với Chư Thánh trên trời cất lên bài ca Magnificat ‘Linh hồn tôi ngợi khen Chúa, và thần trí tôi hoan hỉ trong Thiên Chúa Đấng cứu độ tôi.’ Vâng, con xin tất cả chúng ta luôn hân hoan hiệp dâng lời ca “Chúc tụng

Danh Thánh Chúa, từ giờ đây cho đến muôn đời” (Tv 113, 2). Và thật, Thiên Chúa luôn yêu thương chúng ta.

Một lần nữa, từ sâu thẳm của tâm hồn con xin gọi đến tất cả tấm lòng biết ơn và lời tạ ơn Thiên Chúa và cúi xin Thiên Chúa Toàn năng, Đấng luôn yêu thương tuôn ban xuống cho tất cả chúng ta một ngày Lễ Tạ Ơn thật là hân hoan và tràn ngập niềm hy vọng của ơn Cứu Độ. Mừng Lễ Tạ Ơn Thiên Chúa, Alleluia! Alleluia! Hãy vui lên và hãy cất cao lời Tạ Ơn Thiên Chúa.

Mến trong Chúa Kitô,
Lm. Andrew Nguyễn, OSB.

MÙA VỌNG ĐỢI CHỜ

Trúc Nguyễn

Mùa Vọng về, ánh nến hồng thấp sáng,
Lòng người con bừng tỉnh giấc ngủ mê,
Giữa nhân gian, bao nguyện ước lắng nghe,
Dọn tâm hồn, chờ Vua Trời giáng thế.

Cành ô-liu nhẹ rung trong gió sớm,
Hương bay vọng lan tỏa khắp muôn nơi,
Tiếng chuông ngân, gọi bước chân ngược xuôi,
Hãy tỉnh thức, Chúa đang gần bên lối.

Ngọn nến xanh, lòng tin luôn bền vững,
Ngọn nến tím, sám hối những lỗi lầm,
Ngọn nến hồng, niềm vui khắp muôn năm,
Bốn ánh nến, bốn tuần chờ yêu thắm.

Chúa ơi đến! Tâm hồn con mở rộng,
Dọn đường ngay cho ánh sáng vào sâu,
Xin tình yêu Người sưởi ấm muôn màu,
Đưa nhân loại thoát khỏi miền tăm tối.

Mùa Vọng này, dầu bão giông thử thách,
Vẫn tin yêu, lòng hướng đến Ngài thôi,
Cùng hòa ca khúc hát rạng rỡ đời,
Đón Emmanuel - nguồn vui vĩnh cửu!

THIÊN CHÚA LÀ NGUỒN MẠCH SỰ SỐNG

Nếu nhìn trên bản đồ thế giới, chúng ta sẽ thấy mật độ dân cư phân bố không đồng đều. Những nơi có mật độ dân cư dày đặc thường là ở gần sông, suối, và hồ. Ngược lại, những vùng sa mạc khô cằn lại thưa thớt dân cư, thậm chí có những nơi không có ai sinh sống. Điều này cho thấy rằng con người cần phải sống gần nguồn nước, vì nước chính là nguồn mạch của sự sống. Nước nuôi dưỡng cây cối, cung cấp lương thực dồi dào cho con người. Cũng giống như vậy, Thiên Chúa là nguồn mạch sự sống tinh thần, là Thần Khí mà chúng ta cần để sống trong đời này và cả cuộc sống vĩnh cửu đời sau. Để hiểu rõ hơn điều này, chúng ta hãy quay về

với những lời giảng dạy trong Cựu Ước và Tân Ước.

Điều răn thứ nhất trong đạo Công Giáo là “Thờ phượng và kính mến Thiên Chúa trên hết mọi sự.” Điều này có nghĩa là không được thờ lạy, tôn thờ hay kính sợ bất kỳ thần thánh nào khác ngoài Thiên Chúa. Câu hỏi đặt ra là: Phải chăng Thiên Chúa của chúng ta quá ư là độc tài? Thiên Chúa là Đấng toàn năng, Ngài hiểu rằng chính Ngài mới có khả năng ban sự sống cho con người, và không còn thần nào khác có thể làm được như vậy. Điều này không phải là độc tài, mà là sự thật về bản chất của Thiên Chúa. Ngài là Đấng Tạo Hóa duy nhất, Đấng ban sự sống và duy trì sự sống của vũ trụ. Ngài

luôn mong muốn con cái mình phải gắn bó với Ngài, sống trong Ngài để được hưởng sự sống dồi dào và vĩnh cửu. Đây không phải là sự ép buộc một cách độc đoán, mà là lời mời gọi từ tình yêu vô biên của Thiên Chúa, một Đấng mong muốn điều tốt lành nhất cho chúng ta. Ngài biết rõ rằng chỉ khi sống trong Ngài, con người mới thực sự được hạnh phúc và trọn vẹn.

Trong đoạn Tin Mừng theo Thánh Gioan 15:1-6: "Thầy là cây nho, các con là nhành, nhành nào không ở trong cây sẽ không có sự sống," Chúa Giêsu chính là cây nho và các môn đệ là nhành. Nếu nhành nho

không kết hợp với cây nho, sẽ không sinh hoa trái rồi héo đi và bị chặt bỏ. Ngược lại, nếu nhành nào gắn kết với cây nho, thì nhành đó sẽ sinh nhiều hoa trái và tươi tốt. Qua đoạn Tin Mừng này, Chúa Giêsu khẳng định rằng Thiên Chúa chính là nguồn mạch sự sống, và chỉ khi con người gắn bó mật thiết với Ngài, họ mới có thể sinh hoa trái trong đời sống đức tin. Sự hiệp thông với Thiên Chúa là điều kiện kiện quyết để chúng ta sống một cuộc đời có ý nghĩa, đầy hoa trái và tràn đầy ân sủng thiêng liêng.

Nguồn mạch sự sống đó lại được Chúa Giêsu thể hiện rõ nhất qua việc lập Bí

Tích Thánh Thể trong buổi Tiệc Ly trước khi chịu nạn. Ngài đã chấp nhận hiến tế để chia sẻ cho nhân loại nguồn mạch sự

sống đó qua dấu chỉ Mình và Máu của Người: Chúa Giêsu nói: "Ta là bánh hằng sống từ trời xuống. Ai ăn bánh này sẽ được sống muôn đời. Và bánh Ta ban chính là thịt Ta, để cho thế gian được sống" (Gioan 6,51). Thánh Thể là nguồn mạch sự sống nối kết các tín hữu với Chúa Giêsu trong một mối hiệp thông sâu sắc. Khi rước Mình và Máu Chúa, chính là lúc các tín hữu đón nhận sự sống của Ngài và trở nên một thân thể trong Chúa Kitô. Qua việc tham dự Thánh Thể, họ được mời gọi sống trong sự hiệp nhất với Chúa, từ đó phát triển đời sống đức tin và trở thành nhân chứng cho tình yêu và ân sủng của Thiên Chúa trong cuộc sống hàng ngày.

Tiết thay ngày nay, nhiều người trên thế giới đã rời bỏ Thiên Chúa, rời bỏ Giáo Hội. Họ không còn tham dự Thánh Lễ

Chúa Nhật để đón nhận Bí Tích Thánh Thể. Họ cho rằng việc đi lễ Chúa Nhật là gánh nặng, là việc làm mất thời gian, và là cản trở trong công việc kiếm tiền. Ước mong rằng họ hiểu được rằng Thiên Chúa chính là nguồn nước sự sống. Họ cần sống mật thiết với Thiên Chúa như chính họ cần sống gần nguồn nước như sông, suối và hồ. Việc kết nối với Thiên Chúa không chỉ mang lại sự sống tâm linh mà còn là nguồn sức mạnh và sự bình an cho cuộc sống hàng ngày. Khi xa rời Thiên Chúa, họ sẽ bỏ lỡ những ơn sủng, sự hướng dẫn và tình yêu vô biên mà Ngài dành cho họ. Vì vậy, việc trở về với Thiên Chúa và tham dự Thánh Lễ không chỉ là một bổn phận, mà còn là nguồn cội của sự sống và hạnh phúc đích thực.

Nhật Tiến

NHƯ CHUYỆN TÌNH CỜ

Năm 2003 khi tôi còn là tu sĩ Dòng Tên phục vụ ở giáo xứ Chúa Ba Ngôi và chuẩn bị đi Berkeley học Thần học thì anh Luận rủ tôi đi tham dự khóa Cursillo, tôi chẳng biết gì về phong trào này nên cũng đi cho vui vậy thôi, sau khóa thì mỗi Decuria họp mặt lại để chia sẻ cuộc sống với nhau, nhưng tôi thì dời lên học ở Berkeley nên chẳng bao giờ đi họp nhóm, sau khi chịu chức linh mục thì Dòng Tên sai phái tôi về Việt Nam giảng tĩnh tâm Linh thao, nên thật sự mà nói, khi trở lại sinh hoạt với các anh chị em Cursillista thì tôi rất ngỡ ngàng chẳng hiểu gì hết, thú thật là tôi không nhớ được

một từ ngữ đặc thù nào của phong trào như Decuria, Decolores, Rollo, Ultreya, và ngay cả từ ngữ Cursillo nghĩa là gì tôi cũng chẳng rõ.

Khi đại dịch Covid bùng lên thì tôi lại có cơ hội được quay trở lại San Jose làm việc, và được anh chị em Cursillista quý mến mời đến chia sẻ Lời Chúa. Anh chị em họp mặt thường dùng những từ đặc biệt của phong trào và tôi bắt đầu tập từng học để hiểu những từ ngữ ấy và cách sống phục vụ theo tinh thần: “Một tay nắm Chúa một tay nắm anh chị em.” Tôi tưởng như một chuyện tình cờ tôi đến với phong trào, nhưng dần

dẫn tôi cảm nhận được rằng Chúa dẫn đưa tôi đến với anh chị em và phong trào một cách êm ái nhẹ nhàng, để tôi được chiêm ngắm và học hỏi một đời sống chứng tá giữa đời của anh chị em Kitô hữu hăng say phục vụ trong các giáo xứ địa phương cũng như cho phong trào với tinh thần vui vẻ, không câu nệ tính toán.

Tôi là một tu sĩ Dòng Tên nên thường đi về giảng tĩnh tâm, đặc biệt là Linh thao, một phương pháp cầu nguyện với Lời Chúa trong thinh lặng để gặp gỡ Chúa của Thánh Ignatio Loyola, khi Chúa dẫn tôi đến với phong trào và các khóa tĩnh tâm Cursillo, tôi không biết tôi có thể mở lòng đủ và sẵn sàng để đón

nhận một tinh thần khác, một thưởng thức phương pháp khác của Giáo hội để gặp gỡ Chúa, và tôi khám phá ra điều này: “Không phải con chọn Thầy, mà chính Thầy đã chọn con” Ga 15:16, và tôi xác tín Chúa đã dẫn tôi đến với anh chị em để học hỏi nơi anh chị em đức tin, tình yêu và ân sủng Chúa trao ban và cách sống đạo và hành đạo của các Cursillistas.

Qua phong trào, tôi cảm nghiệm Chúa dùng một cách khác để đến với anh chị em, và “chạm” vào tâm hồn từng anh chị em, đốt cháy lòng trí nguội lạnh và chai lì của bao nhiêu tâm hồn để anh chị em được cảm thấy mình “được thương” nhờ thần khí

Chúa khai mở. Mỗi lần bước vào khóa tĩnh tâm đồng hành với các Cur-sillistas, anh chị em đến khóa với một tấm lòng mệt mỏi, chán chường, và khao khát “được yêu,” và cứ y như rằng mỗi khi kết thúc khóa, tôi thấy những tiếng cười rạo rỡ, những ánh mắt rực sáng muốn lên đường sứ vụ làm vang danh Chúa trong đời sống chúng ta giữa dòng đời, những trái tim khao khát chia sẻ tình yêu cho những người khác mà các Cur-sillistas gặp gỡ trong cuộc sống, và những trái tim đầy tin yêu và hy vọng.

Hôm nay, chúng ta cùng với Giáo hội bước vào Năm Thánh 2025. Đức Thánh Cha Phanxicô công bố Năm Thánh này là: “Những Người Hành

Hương của Hy Vọng”, chúng ta cùng với giáo hội tiến bước vào năm phụng vụ mới với thái độ lên đường sứ mạng. Người hành hương thì tiến bước chứ không dừng bước quay về. Người lữ hành thì nhận biết là cần bước từng bước nhỏ trên con đường dài và cần sự bền chí dẫn bước. Con đường dài thăm thẳm cũng làm nhọc chí tinh thần chiến sĩ, và con đường cũng nhiều chông gai ngăn trở anh chị em tiến bước, nên dẫn bước một mình dễ sinh bệnh “lười”, vì bản chất con người yếu đuối của chúng ta cần được động viên khích lệ. Lời mời gọi của Đức Thánh Cha là cùng nhau tiến bước như một đoàn lữ hành, không phải một người lủi thủi đi, mà

là cùng nhau nắm tay nhau tiến bước, để có lúc em ngã thì anh nâng, chỉ mệt thì em khích lệ.

Cuộc hành trình nào cũng phải có mục đích và hy vọng. Đi học cũng có mục đích, đi làm cũng có mục đích để ổn định đời sống tài chánh, đi tập thể dục cũng có hy vọng được giảm cân và khỏe mạnh, ngay cả đi chợ cũng hy vọng mua được cá thịt tươi, và giá rẻ là một phần không thể thiếu khi đi chợ shopping, con người làm cái gì cũng có mục đích và hy vọng. Cuộc hành hương trong Giáo hội là những Kitô hữu bước đi trong hy vọng. Hy vọng năm mới này chúng ta tập thêm được một nhân đức, hy vọng bớt được một tật

xấu, hy vọng “được yêu” và chia sẻ niềm vui ấy với những người chung quanh. Hy vọng chứ không nói là ước mơ, vì ước mơ thì xa tầm tay, chỉ mơ mộng thôi nhưng không thành hiện thực được, còn hy vọng là nằm trong tầm với, và với tình yêu và ân sủng Chúa ban tặng thì tôi tin anh chị em Cursillista sẽ vững bước trong tin yêu phục vụ Thiên Chúa và tha nhân trong tinh thần hiệp nhất của phong trào và của Giáo hội.

Nguyễn xin Chúa chúc lành và đồng hành với anh chị em Cursillista bước vào Năm Thánh 2025 với trái tim tràn đầy hy vọng.

Lm Giuse Ngô văn Chũ, SJ

December 12, 2024

CON CẦN CHÚA

Con đây!

Đức Giê-su đáp: “Nếu anh muốn nên hoàn thiện, thì hãy đi bán tài sản của anh và đem cho người nghèo, anh sẽ được một kho tàng trên trời. Rồi hãy đến theo tôi.” (Matthêu 19:21)

Tài sản của con ư? Chúa ơi, con chẳng có gì.... và con biết, Chúa không cần, và không đòi hỏi những của cải vật chất trần gian, mà Chúa chỉ muốn, từ con, một tâm hồn trong sáng, một trái tim trọn vẹn, sẵn sàng đến với Ngài và theo Ngài.

Con biết, Chúa chẳng bảo con phải từ bỏ cha mẹ, anh em, mà ngược lại, Chúa muốn con, vì Chúa, giống Chúa, đến với mọi người.

Chúa đã nói, khó lắm cho một con lạc đà đi qua cổng

thành... Con lạc đà muốn qua được cổng thành, chủ của nó, phải can đảm, trút bỏ mọi của cải đang chất đầy trên lưng nó, để nó có thể cúi xuống, quỳ bốn chân, trở nên bé nhỏ, và cùng chủ nó, bò qua cổng thành, để đến với Chúa và anh em, đang chờ ở bên kia thành.

Chủ của nó phải can đảm dứt khoát, chọn của cải hay vào thành, nếu chọn của cải thì cả hai, chủ và lạc đà, đều là những kẻ đứng ngoài, ngoài cổng thành, lạc lõng.

Sự công kênh của lòng ham muốn, nặng nề chất chứa những toan tính, muốn và được, là những cản trở, ngăn cuộc vào thành.

Chúa biết mà! Tâm hồn con thì ngổn ngang, đầy ắp rác rưởi, với những lo toan trần thế.

Trái tim con thì ngăn chia,
đầy ham muốn và lang
thang. Làm sao con vào
được Thành?

Lạy Chúa, có bao giờ Chúa
muốn con đói khát? Con
luôn được no đủ, vì Chúa
yêu con trọn đầy. Với hai
con cá khô và năm chiếc
bánh, mà Chúa đã cho con
no nê ê hề. Với manna, con
đã chẳng bao giờ bị đói
khát. Bởi vì trái tim Chúa
chỉ là một: một tình yêu
dành cho con, không có gì
khác, con chiếm hoàn toàn
tâm hồn Chúa...

Chúa không nói, là con
phải bỏ đi vật chất hay cơm
áo dùng hằng ngày, Chúa
chỉ muốn con ... là con,
như khi Chúa mới dựng
nên con... trọn vẹn cho
Chúa. Trái tim con là trái
tim Chúa. Chúa mong ước
tâm hồn con là tâm hồn của
Chúa, chỉ biết Chúa và
trung thành với Chúa.

Chúa bảo con về đi, vì

Chúa muốn con có tự do
lựa chọn, Chúa không ép
buộc, không vô cảm, Chúa
muốn thấy con được vui,
và biết, Chúa vẫn kiên
nhẫn chờ đợi, ngày con trở
về.

Chúa ơi!, sao Chúa không
dùng quyền năng để ép
buộc con? như thế có hay
hơn không?

Chúa biết con khờ khạo và
yếu đuối, Chúa biết cái
con chọn lựa, có thể là một
niềm vui, nhưng cái vui
chớp nhoáng, cái vui chỉ
rộ lên trong khoảnh khắc,
và rồi đem lại bao đau
thương đổ vỡ, bao buồn
phiền tiếc nuối, để con cứ
mãi thở than ân hận... nếu
biết thế, thì con đã chẳng...

Lạy Chúa, như một thanh
kiếm, để trở nên sắc bén,
và hữu dụng, nó phải
trải qua bao công đoạn,
mài dũa đau thương. Phải
chẳng, qua những hối hận,

những ăn năn, bầm dập,
Chúa muốn con, mỗi ngày
một khôn lớn hơn, một
hiểu biết hơn, sâu sắc hơn,
khiêm nhường hơn, và gần
Chúa hơn, để khi đến với
Chúa, là chọn lựa của con,
sẵn sàng dâng hiến tất cả?

Lạy Chúa, con luôn là con
gái của Chúa, đưa con gái
yếu đuối, khờ dại và ước
ao được có Chúa bên cạnh,
luôn bên cạnh!

*Mùa Tĩnh huấn và Tĩnh
tâm 2024*

Marie Lê Minh Tuyết

*Lạy Chúa Giêsu thương mến,
xin ban cho chúng con
tỏa lan hương thơm của Chúa
đến mọi nơi chúng con đi.
Xin Chúa hãy tràn ngập tâm hồn chúng con
bằng Thần Khí và sức sống của Chúa.
Xin Chúa hãy xâm chiếm toàn thân chúng con
để chúng con chiếu tỏa sức sống Chúa,
Xin Chúa hãy chiếu sáng qua chúng con,
để những người chúng con tiếp xúc
cảm nhận được
Chúa đang hiện diện nơi chúng con.
Xin cho chúng con biết rao giảng về Chúa,
không phải bằng lời nói suông,
nhưng bằng cuộc sống chúng ta,
và bằng trái tim tràn đầy tình yêu của Chúa.*

Mẹ Têrêxa Calcutta

Cha Phêrô Nguyễn Đình Đệ

Kỷ niệm 58 năm

Thụ Phong Linh Mục

Cứu Độ An Bình

***Thiên Chúa Ngôi Con xuống trần
Nhập thể tự hạ làm thân khó nghèo
Sinh nơi hang đá rong rêu
Nằm trong máng cỏ tiêu điều tuyết rơi
An Bình cho khắp muôn nơi
Yêu thương ban xuống làm vơi oán thù
Thiên Thần hát khúc nhạc ru
Báo Ơn Cứu Độ thiên thu ngút ngàn
Vì yêu Chúa xuống trần gian
Thương xót nhân loại lầm than đọa đầy
Nhân sinh lưu lạc đắng cay
Thế trần thống khổ đêm ngày vẫn vương
Hiệp Nhất qui tụ muôn phương
Cầu xin Thánh Mẫu Nữ Vương trên Trời
Ban Ơn Hạnh Phúc tuyệt vời
Hồn An Xác Mạnh muôn đời sống vui.***

Lm. Thạch-Linh Nguyễn Đình Đệ

Thông Điệp

“NGÀI ĐÃ YÊU THƯƠNG HỌ”

(Dilexit Nos)

Có Phải Đức Thánh Cha Phanxicô
quảng cáo cho Cursillo?

Năm Phụng Vụ 2023/2024 khép lại với thông điệp “Ngài đã yêu thương họ” (Dilexit Nos) của Đức Thánh Cha Phanxicô. Tôi tò mò đọc nó một cách vội vàng và nó cuốn hút tôi ngay từ đầu. Tôi đọc đi đọc lại hai lần; và có ý không đọc bất cứ một bình luận nào về tài liệu này. Đây là một tài liệu rất đẹp và rất dễ đọc. Có thể nói Đức Thánh Cha Phanxicô làm mọi người ngạc nhiên về thông điệp này. Thông điệp củng cố một việc đạo đức có từ 350 nay của Hội

Thánh; đó chính là việc sùng kính Thánh Tâm Chúa Giêsu, và nổi bật với mạc khải dành cho thánh Margaret Maria Alacoque.

Dù không đủ giờ để suy nghĩ kỹ hơn về nó, nhưng những ấn tượng của tôi về thông điệp này đã đẩy tôi nhanh hơn đến ý nghĩ tìm về tư tưởng thần học của thông điệp này ở đâu. Ba thông điệp đầu của Đức Thánh Cha Phanxicô, dù có những nét riêng, đã không để lại trong tôi nhiều ấn tượng và tôi đã không đào sâu hơn về nền

tảng của ba thông điệp đó. Ngược lại, **những con chữ** của thông điệp “Ngài đã yêu thương họ” dường như biến thành một con người cụ thể trước mặt tôi. Đúng hơn là một “người hướng dẫn tinh tâm” (Retreat Master). Nó đưa tôi thẳng vào lương tâm của tôi mà ngôn ngữ thông điệp dùng là “cốt lõi ẩn giấu bên dưới mọi vẻ bên ngoài” và là nơi “không có sự lừa dối và ngụy trang.” (số 4 và 5)

Theo cách riêng mình, tôi nhận ra thông điệp diễn tả sự tương đồng giữa Thánh Tâm Chúa và trái tim con người. Có thể nói là không ai có thể hiểu sai về biểu tượng của trái tim. Đó là dấu chỉ của tình yêu, của sự linh thánh sâu thẳm nhất của mọi người. Ai ai

cũng nhận ra là khi biết mình **thật nhất, chính** là lúc ta nhận thức được con người bên trong ấy và ôm ấp lấy nó một cách trọn vẹn. Đức Thánh Cha Phanxicô viết rằng “trong trái tim của mỗi người có một một liên hệ nhiệm mầu giữa kiến thức về mình (nhận thức về mình) và sự cởi mở với người khác; giữa cuộc gặp gỡ với nét độc đáo riêng mình và sự sẵn lòng trao tặng chính mình cho người khác.” (số 18). Như vậy, Thánh Tâm Chúa và trái tim tôi / lương tâm tôi có cùng một nền tảng căn bản của những gì gọi là con người.

Điều Đức Thánh Cha Phanxicô làm tôi liên tưởng đến điều tôi thường hay nói với những người tĩnh tâm với tôi là khi tĩnh

tâm, ta bước vào “hành trình đi vào lương tâm, nơi ta đứng trần trụi trước mặt Chúa” và tôi mời người tỉnh tâm ngắm chính họ trong đó. Đối với tôi, đây là việc khó nhất khi giúp tỉnh tâm; vì khi bước vào lương tâm, nơi ta không thể tô vẽ về con người mình trước Thiên Chúa, nhưng ta lại giấu con người thật đó khỏi mọi người khác, và rất nhiều lần ta giấu nó với chính bản thân mình. Điều Đức Thánh Cha Phanxicô viết mang tôi về lại những kinh nghiệm của chính mình mỗi lần tôi ở trong lương tâm mình và quyết định thay đổi một điều gì đó. Tôi nhận ra sự thay đổi của lương tâm, của con tim có thể thay đổi được thế giới (quanh mình), bởi

vì ta luôn nhận ra con người thật của ta hết sức yếu đuối, rất dễ tổn thương và đầy sẹo. Khi ta làm được điều này, ta có năng lượng mới để sống. Dầu vậy, ta cũng nhận ra ta không thể biến đổi được nó bằng khả năng của mình; nhưng chính Đức Giêsu, Người có trái tim không tì vết và trái tim yêu thương đến tột cùng đã đi bước trước đến với ta, và không bao giờ Ngài để ta cô đơn. Theo ngôn ngữ tôn giáo đó chính là lúc ta được cứu. Được cứu độ chính là lúc ta kinh nghiệm chính bản thân mình được yêu và được nghe tiếng lòng của người mình yêu và cũng là người yêu mình nói với ta. Đức Thánh Cha Phanxicô diễn tả “Giêsu cứu ta bằng cách nói với

trái tim ta từ tiếng nói của Thánh Tâm Ngài.”

Đối với tôi, đây chính là điều làm cho ta trở thành “người kitô đích thực”, người có trái tim trưởng thành và khả năng nói rộng nó bằng chính tình yêu của mình. Một kitô hữu sống đạo đúng nghĩa là người đào tạo trái tim mình nhạy bén trong quan hệ cá nhân với Chúa Cha, với Đức Giêsu trong tư cách là một người tình; vì chính Thiên Chúa là Tình Yêu và là người Tình của con người. Khi có tình yêu với Thiên Chúa, ta cũng trở thành người môn đệ đúng nghĩa, người sẵn sàng cho mọi thứ rủi ro trong tình yêu để phục vụ “Thân Thể Huyền Nhiệm của Đức Giêsu Kitô” là Hội Thánh. Chính tình yêu dành cho

Thiên Chúa và sự phục vụ Hội Thánh làm cho người kitô hữu đích thực bước đi với một Thiên Chúa của sự bất ngờ, vì tình yêu luôn tạo nên những bất ngờ trong cuộc sống.

Đây chính là điều mà thông điệp này gần tôi nhất và làm cho nó dễ đọc. Đức Thánh Cha Phanxicô đưa ra những bằng chứng về những vị thánh trong lịch sử đã làm nổi bật lên việc sùng kính Thánh Tâm Chúa. Các vị đó đã để lại một dấu ấn sâu đậm về một căn tính độc đáo nhất của con người chính là yêu và được yêu. Những giảng dạy và những chứng nhân trong lịch sử được Đức Phanxicô nối kết với tầm nhìn của Ngài về xã hội hiện đại, về môi trường xã hội, về tính đạo đức, về

chính Hội Thánh, nơi đó tình yêu con người dường như không còn sống khỏe vì lối sống chủ nghĩa cá nhân, duy vật và duy khoái lạc. **Tất cả mọi khía cạnh của đời sống đều có thể trở nên trọn vẹn trong việc kết hiệp với Thánh Tâm Chúa Giêsu vì chỉ duy Đức Giêsu và tình yêu Ngài làm cho thế giới nội tâm con người và thế giới vạn vật biến đổi tích cực hơn, nghĩa là biết yêu hơn vì kinh nghiệm mình được yêu.**

Tôi hay dùng chữ “Đạo Tình” để gọi hay nói về Kitô Giáo. Việc dùng chữ này bị khá nhiều người chỉ trích vì có thể dẫn đến hiểu lầm. Thông điệp này là một lời khẳng định rõ ràng hơn về định nghĩa căn bản của Kitô Giáo. Thiên Chúa

là Tình Yêu và trở thành người tình của Thiên Chúa có nền tảng vững chắc trong Kinh Thánh và nhất là Tân Ước. Lịch sử Hội Thánh cũng ghi lại không biết bao nhiêu bằng chứng của những con người khao khát trở thành người tình của Thiên Chúa. Họ chính là những người kitô hữu luôn học cách trở thành “người kitô hữu đích thực” bằng cách làm cho tình yêu của họ với Thánh Tâm Chúa lớn dần lên. Chính tương quan cá nhân với Thánh Tâm Chúa làm cho đức tin của họ trưởng thành hơn trong từng ngày sống, để họ có thể đứng vững trước mọi thử thách của cuộc đời theo Chúa và trở thành người môn đệ.

Cursillo là một Phong Trào chọn hình Thánh Tâm

Chúa để chiêm ngắm những “cái nhìn của Đức Giêsu” trong Khóa Ba Ngày. Khi nhìn ngắm chân dung này, ta tin tưởng rằng Đức Giêsu cho phép ta yêu như chính Ngài đã yêu; và chính tình yêu này giúp ta khiêm tốn đến với người khác bằng tình yêu để “nghiên cứu môi trường sống” của mình mà mời gọi người khác đến với Đức Giêsu. Cũng chính tình yêu này làm cho ta có khả năng yêu “những người xa cách” và biến họ thành những người bạn với Chúa và bạn với ta.

Đức Thánh Cha Phanxicô mời gọi mọi người làm sống lại lòng sùng kính Thánh Tâm Chúa vì đây là cách giúp ta trở thành người môn đệ đích thực.

Có thể nói rằng, Đức Thánh Cha Phanxicô đã “quảng cáo” cho Khóa Ba Ngày của Cursillo, nhưng thực ra, Đức Thánh Cha Phanxicô cũng chỉ bước đi từ truyền thống của Hội Thánh và ngụp lặn trong truyền thống đó theo một cách thức của riêng Ngài mà đôi khi nhiều kitô hữu không thích vì chưa hiểu ra, trong đó có tôi. Với tư cách một Cursillista, tôi tập sống đời “Kitô hữu đích thực” bằng cách tập tôn sùng Thánh Tâm Chúa nhiều hơn, vì Đức Thánh Cha Phanxicô đã nhắc lại một con đường truyền thống mà không có gì có thể chính thống hơn trong lòng Hội Thánh. Tôi hay nói trong Khóa Ba Ngày: “Không có Kitô Giáo thì không có Cursillo.” Với

thông điệp “Ngài đã yêu thương họ” (Dilexit Nos) của Đức Thánh Cha Phanxicô, tôi có thể nói thêm rằng: “Không yêu Thánh Tâm Chúa, thì không phải là Cursillistas.”

Cám ơn Đức Thánh Cha Phanxicô đã nhắc nhở đến một “Kitô Giáo Hành Động”, nghĩa là một Kitô Giáo dựa trên những hành

động và ngôn ngữ của Tình Yêu, một căn tính thăm sâu nhất của Thiên Chúa mà con người có khả năng tham dự vào. Đức Tin trưởng thành của những người kitô đích thực là vậy.

Viva Papa Francesco!

**Người Lữ Hành
(Lm. Võ Trần Gia Định)**

Mùa Vọng 2024

“Lạy Chúa, con cám ơn một ngày mới và một tuần mới Chúa ban cho con. Trong những giây phút đầu tiên của tuần lễ có nhiều niềm vui mới vì Chúa đã đến gần. Trong thinh lặng mệnh mang bàn bạc của sớm tinh sương, con nhắm mắt lại để tâm hồn con có thể nhìn xuyên qua bóng tối và thấy được sự bất ngờ rất thánh Chúa dành cho con. Con biết được là Chúa muốn con, dù bất cứ ở đâu, suy nghĩ gì, làm điều gì, nói điều gì...tất cả là sự cố gắng thánh thiện, để con có thể trao sự bất ngờ của thánh thiện cho Chúa và những người con gặp gỡ. Lạy Thiên Chúa là niềm vui vĩnh cửu như ánh bình minh rực lên giữa cái lạnh ủ rũ của mùa Đông, xin giúp con vượt qua những lo lắng của phận người, xin cho con sức mạnh để vượt lên những cám dỗ, và xin tha thứ cho con, lạy Chúa về những gì con lầm lỗi là những điều cướp mất niềm vui của con.”

“Người Lữ Hành”

TRÁI TIM NHÂN HẬU

Trái tim nhân hậu của Thiên Chúa đã ban hồng ân cho tôi được đến với phong trào Cursillo hai mươi năm qua trong những ngày tháng còn lại trong tay Chúa. Tôi biết ơn Thầy Chí Thánh, biết ơn phong trào đã cho tôi một môi trường sinh hoạt tuyệt vời. Tôi luôn có mặt trong những buổi hội Ultreya và trường lãnh đạo, cũng như họp nhóm Anna yêu mến của chúng tôi. Tôi được trưởng thành trong đức tin và buông bỏ được sân si, yêu người yêu Chúa hơn trong tôi. Theo dấu chân Thầy. Tôi yêu phong trào, yêu mến anh chị em đã hy sinh rất nhiều để xây dựng phong trào một ngày vững

mạnh thêm. Tôi tham dự các khóa tĩnh tâm đều đặn, tôi đã được ơn hoán cải qua những ngày được ở gần Thiên Chúa, Mẹ Maria qua các bài giảng thuyết của các cha giảng phòng. Qua sự phục vụ tận tụy bác ái của ban phụng vụ và các trợ tá.

Tôi đã có những tháng ngày thứ tư tràn đầy ơn Chúa. Những phép lạ của Chúa đã ban cho tôi khi tôi bị con Virus lạ tấn công làm liệt hai chân. Gia đình đưa tôi nhập viện khi tôi đã uống thuốc cảm cúm 3 ngày. Sau khi kiểm tra sức khỏe cho tôi, phòng cấp cứu quyết định cho tôi về nhà. Nhưng như một điều

kỳ lạ, tôi cương quyết từ chối không chịu ra về. Tôi được cho ở lại để tiếp tục điều trị. Tôi may mắn bác sĩ phòng ICU trông thấy tôi, sau khi thăm bệnh ông nghĩ tôi bị Virus nguy hiểm đến tính mạng nếu chạy vào tim và não. Ông đưa tôi lên phòng ICU và cho xét nghiệm liên tục. Khi biết chắc chắn tôi bị loại Virus nguy hiểm ông bắt gia đình tôi phải có mặt để báo cho bác sĩ biết biến chuyển của bệnh. Tối đó tôi đã ký giấy hiến toàn bộ phận cơ thể cho bệnh viện, tôi chìm vào giấc ngủ sau khi cầu nguyện cùng Thiên Chúa, để lời cầu nguyện được theo Thánh Ý Ngài, con phó dâng hồn con trong tay Chúa. Tôi dặn dò con tôi những lời này sau

cùng: có đức tin vững vàng, được quý anh chị trong phong trào cầu nguyện, cùng với các nhóm cầu nguyện khác. Tối đó tôi nằm mơ thấy Thiên Chúa, đẹp rực rỡ mỉm cười nhân ái với tôi. Sáng thức dậy tôi thấy mình còn sống.

Tôi cảm tạ Thiên Chúa đã cứu mạng sống tôi, Trái Tim nhân hậu của Ngài còn cho tôi đi lại được dù phải dùng những phương tiện gậy, xe lăn. Tôi phải rời gia đình ra riêng vì bệnh gây ảnh hưởng, tôi bị trầm cảm và một số phản ứng phụ của thuốc. Tình thương yêu của gia đình hai em trong phong trào Cursillo đã đón tôi về ở chăm sóc như người thân. Sau một năm tôi lại

được một bà bạn già cho tôi về ở chăm sóc. Ở đây tôi mới biết được tình Chúa qua tha nhân. Khi con đói người cho con ăn, khi con bơ vơ Ngài đón rước... Bây giờ tôi được có chỗ ở ổn định qua chương trình Housing Section 8. Cuộc sống của người góa bụa luôn nhắc tôi phải luôn tìm đến Chúa và phó dâng mình và gia đình lên Chúa và mẹ Maria Hiên Linh. Đức tin của tôi đã cứu lấy tôi. Hằng ngày tôi được đi lễ, được rước Chúa vào lòng, được vào hai nhóm cầu nguyện trưa tối, tôi không còn lo âu. Sự hãì và vững tin vào Thiên Chúa và những người bạn tốt trong phong trào Cursillo đã giúp đỡ, an ủi tôi

trong những lúc khó khăn, khốn khó, đã mang đến cho tôi một niềm vui và bình an trong tâm hồn. Tôi nguyện biết ơn Thiên Chúa, những người bạn cho tôi tình thương, sự chia sẻ. Tôi sẽ thực hiện lại việc lành này với những người khó khăn hơn tôi vì “Cho là Nhận”. Xin nhớ đến nhau trong lời cầu nguyện.

Tháng 10, 2024
Agnes Thái Thu Hà

Tưởng Nhớ

PHÓ TẾ GIUSE HOÀNG KẾ THỂ

Trần Hiếu

Phó tế Giuse Hoàng Kế Thể, một Cursillista kỳ cựu của Phong Trào Cursillo Việt Nam San Jose, đã qua đời ngày 13/7/2024 và được an táng ngày 9/8/2024 tại Đất Thánh Gate of Heaven, Giáo phận San Jose. Với 80 tuổi thọ, và chỉ sau vài tháng chẩn đoán mắc bệnh ung thư, Phó Tế đã vội vàng từ biệt mọi người thân thích bạn hữu để sớm trở về nhà Cha trên trời.

Phó Tế Thể là con người có phước, sống một đời viên mãn, hạnh phúc với gia đình và để lại nhiều đóng góp cho xã hội. Cả đời, Phó Tế đã sống cho vợ con, làng xóm, và đã cống hiến hết sức mình, tận dụng mọi tài năng Chúa ban để phục vụ đất nước và Giáo

hội.

Sinh ngày 15/6/1944 tại giáo xứ Duyên Lãng, Thái Bình, khi biến cố chia đôi đất nước năm 1954 xảy ra, cậu trai trẻ Hoàng Kế Thể đã cùng bố mẹ trẩy vào Miền Nam, lúc đầu định cư tại Vĩnh Long, về sau dời về Phú Giáo, tỉnh Bình Dương. Anh lập gia đình khi vừa ngoài 20 tuổi, và không lâu sau, gia nhập quân ngũ, tốt nghiệp trường Sĩ Quan Thủ Đức, và được bổ về đơn vị Công Binh, đóng ở Phan Rang.

Vào những ngày Miền Nam sắp rơi vào tay Cộng sản, anh cùng gia đình di tản qua Hoa Kỳ. Trong vài năm đầu, gia đình cư ngụ tại Florida, và vào năm

1978 dời cư về San Jose. Ở đây, cũng như nhiều người tỵ nạn khác, anh chỉ đi làm hãng điện tử, chồng tách (technician), vợ ly (assembler); nhưng với khả năng vượt trội anh được hãng cử đi thụ huấn chuyên môn, và không lâu sau, tốt nghiệp bằng kỹ sư điện tử.

Định cư tại San Jose, anh tích cực tham gia các sinh hoạt Họ Đạo, tiền thân của Giáo Xứ Việt Nam sau này. Mặc dầu bận rộn công việc làm ăn, anh và gia đình đều tham dự thánh lễ mỗi ngày và chuyên cần cầu nguyện. Khi Họ Đạo gặp các biến động, lòng người phân tán, anh vẫn tiếp tục dẫn thân phục vụ, và là cánh tay đắc lực cho các chủ chiên, phụ giúp các ngài công tác phụng vụ và mục vụ cho cộng đoàn.

Chính trong thời gian này, từ năm 1986, tôi được cơ

hội biết anh và cả hai trở nên thân thiết trong các sinh hoạt cộng đồng. Là con người đức tin thâm sâu và lòng yêu mến giáo hội cách đặc biệt, anh luôn là người đứng đầu trong các công tác khó khăn của Họ Đạo. Với tầm nhìn chiến lược, anh nhận định để ổn định đời sống Họ Đạo, người tín hữu cần am hiểu giáo lý và sống đạo trưởng thành. Cùng với cha chánh xứ lúc đó là Phaolô Lưu Đình Dương, anh và một số thành viên nòng cốt, xúc tiến việc học hỏi giáo lý và tổ chức các hội đoàn trong Họ Đạo. Đặc biệt, Phong Trào Cursillo được gây dựng và từ đó một đội ngũ không ít tín hữu nhiệt thành dẫn thân phục vụ, mang lại bầu khí an bình sốt sắng cho Họ Đạo.

Những ai thường xuyên sinh hoạt Phong Trào, chắc hẳn đều thấy bức chân

dung Thầy Chí Thánh được lồng vào khung kiếng được đặt giữa khán phòng mỗi lần hội họp. Anh Thế là người làm cái khung đó, cũng như nhiều vật dụng dùng trong khoá Ba Ngày, như tượng ảnh các Thánh Tử Đạo VN, tượng Chúa trên bàn thờ, bức thuyết trình, băng rôn, khăn màn, vv... Vài thập niên đầu khi PT Cursillo VNSJ vừa khai sinh, anh không những là một trong những người tiên phong lãnh đạo PT, mà còn là người năm nào cũng đi giúp khóa, và đảm nhận các công tác chính yếu của khóa học. Có một năm anh làm trưởng khóa và tôi là phó khóa, vào nghi thức Manhanita, khi phân chia công tác ôm hoa để phân phát cho khóa sinh, thì cả anh và tôi đều yêu cầu mọi người chỉ ôm bông thôi, còn anh và tôi mới được ôm Hoa*.

Trước khi lìa trần, chỉ còn một năm nữa thôi là anh và chị kỷ niệm 60 năm thành hôn. Lấy nhau khi trẻ, mong rằng vợ chồng sánh đôi để cùng già với nhau, và ước mơ đó đang hiện thực. Khi gần hấp hối, chị hỏi anh có dặn dò gì vợ con không, anh nói, “Đời sống quá viên mãn, tạ ơn Chúa đã ban cho người vợ hiền và được sống quây quần cùng con cháu.” Anh ra đi mà không trăn trở lại điều gì, vì mọi ước mơ cuộc sống của anh đều đã mãn nguyện. Thực vậy, anh có chị là thiên thần bản mệnh, bằng xương bằng thịt của mình, như vậy là đủ. Chị nói, mỗi lần giận nhau, anh lúc nào cũng là người thua; tôi nghĩ đó có lẽ là bí quyết hạnh phúc gia đình, và là tấm gương cho tôi và cho các đồng nam nhi.

“Người công chính vươn

lên tựa cây dừa tươi tốt,
lớn mạnh như hương bá Li
Băng,

“Già rồi, vẫn sinh hoa
kết quả, tràn đầy nhựa
sống, cành lá xanh ròn, để
loan truyền rằng ‘Chúa
thực là ngay thẳng’” (TV
92: 13, 15).

Anh là người lắng nghe
tiếng Chúa, chọn phục vụ
Chúa, phục vụ Giáo hội và
yêu mến mọi người. Đến
khi đã lớn tuổi, ở tuổi 66,
vào tháng 5 năm 2010, anh
đã được Đức cha
Patrick McGrath đặt
tay phong chức Phó
Tế. Sau khi chịu chức,
tôi hỏi Phó Tế, “Sao
Phó Tế thấy như thế
nào?” Anh nói, “Mình
già rồi mà Chúa vẫn
còn dùng đến.” Vào
tháng Hai 2024, Phó Tế
nộp đơn lên Giáo phận
xin nghỉ, thôi đảm
nhận các công tác. Phó
Tế nói với tôi, “Cũng
đến lúc phải ngừng”.

Một tháng sau, Phó Tế
được chẩn đoán mang
bệnh nan y. Thế là Phó Tế
đang đi đến trạm cuối của
cuộc hành trình, và Chúa
đã gọi về với Ngài, sau
khi được diễm phúc nhận
lãnh các phép bí tích cuối
đời.

Cầu xin Lòng Chúa khoan
dung, cho Phó Tế sớm
được sum họp với tổ tiên
trên nước Thiên Đàng.

*Phu nhân Phó Tế Thế &
của tôi đều tên Hoa.

Trong Cha

Trong ánh sáng vĩnh hằng
 Nơi suối mạch trường sinh
 Dòng đời luôn tuôn chảy
 Con tìm thấy ngọt ngào
 Của Lời Hằng Sống.
 Con là bào thai nhỏ bé
 Cần giòng nước tinh tuyền
 Như sữa ngọt tình yêu
 Để tràn nuôi linh hồn thơ bé
 Cha ơi,
 Đã tác thành vũ trụ trong ý
 muốn
 thì con đây được tạo thành
 bởi vì đâu?
 Chính Tình Yêu của Cha
 Nuôi con sống
 Cho con quyền tự do
 Đặt vào tay con cõi hữu hình
 Và dắt con vào sự sống đời đời
 Bằng linh hồn chiêm niệm.
 Con thấy sự dữ chung quanh
 Và chính con cũng làm nên sự
 dữ
 Nhưng ý Cha tác thành
 Từ khởi đầu là Thánh Thiện
 Nên tâm hồn con quay về
 Khởi nguyên để đi đến
 Tận cùng đời sống.
 Con chỉ là bé thơ

Luôn ẩn nấu nơi Cha
 Con cảm thấy an toàn
 Dù đời con đầy cơn ba xao
 động.
 Con ẩn nấu nơi Cha
 Để biết mình cần sự sống
 Mà cha bảo vệ từ lúc nó hình
 thành.

Con đây, linh hồn bé mọn
 Nếu không dâng cho Cha
 Thì con biết phải làm sao??
 Nơi sự dữ tiêu hủy dần mòn
 Để phá hỏng một tình yêu chân
 thật.
 Con! Vớí muôn vàn ước muốn
 quay về bên Cha
 Mà đôi khi con lại xa Cha diệu
 vời.
 Thì ơn Cha là suối nước trường
 sinh cho con sống
 Bằng sự hiện diện của Cha sinh
 động từng phút từng giờ
 Nơi phép lạ trào dâng qua
 Thánh Lễ
 Con hiệp nhất cùng Người
 Đã tác tạo ra con.

*Từ nụ cười, kẽ tóc, chân răng
Những đường vân tay khác biệt
Của hơn sáu tỷ con người
Con tự hỏi:
“Vì sao Cha làm nên điều trác tuyệt?”
Trong thế giới vĩ mô Cha thống trị
Thì con chơi vơi vì sự nhỏ bé của con người
Mà trong vi mô Cha yên nghỉ.
Thì tế bào nào không mang sinh khí của Cha?*

*Cha là nền tảng
Là điều cô đọng khôn cùng
mà tinh thần con mách bảo:
“Thần linh Cha ngự trị
Trong đời sống chúng con.”*

*Nên con yên vui và hoan hỉ
Bởi chính mình là phần tử trong Cha
Ai phá hủy được công trình của Cha?
Ai làm cho tế bào Cha rời xa Cha được?*

*Và Lời Cha là sức mạnh
Phán bảo thế giới hữu hình
“Hãy lắng đọng Tâm Hồn
Để Yên nghỉ trong Cha!”*

*San Jose Ngày 08 tháng 9
Thiên Hương LOVE.*

Vị Ngọt Thấm Đắm Ký Ức Tuổi Thơ Của Tôi

Tiếng bố tôi gọi vang khắp sân, vang tới góc vườn nơi có mấy bụi hoa hồng gai và 3 cây cau thẳng hàng. Tôi ngồi dưới một gốc cây cau, tay cầm một cọng bông hồng gai đã tàn để lại cái đài hoa đang hình thành quả, chắc chẳng ai nghĩ hoa hồng sẽ có quả. Nhưng sự khám phá sơ khai của tôi lúc bốn tuổi là quả hoa hồng có thể chơi trò chơi nhau, rất thú vị. Đôi bàn tay nhỏ của tôi gặt mấy quả hoa hồng cả phần cuống để cầm. Hai tay mỗi tay một cọng tự chơi trò chơi nhau, hai cọng quả hoa hồng đập vào nhau, khi bên nào

rụng trước thì bên đó thua. Bên thua hay bên thắng cũng chỉ là một mình tôi, tay phải chơi với tay trái.

Tiếng bố gọi tôi vang to hơn, gấp gáp, hối hả hơn, trời đã sẩm tối, gà đã lên chuồng mà tôi vẫn mãi mê với trò chơi cọng hoa hồng dưới gốc cau. Tôi nghe rõ tiếng bố gọi, nhưng tôi không Oi hay Dạ tiếng nào. Những cọng quả hoa hồng và tay phải, tay trái của tôi còn đang chưa phân thắng bại. Bố đã nhìn thấy bụi hoa hồng động đập và bố bước tới, hẳn là rất giận, nhưng nét mặt bố giãn ra, đôi mắt lắng lại lướt nhìn khoanh khắc đôi

bàn tay tôi cầm cọng hoa hồng đập đập vào nhau. Bố đã không giận, không hét hét vì tôi không nghịch bẩn, không bị sút sát, chảy máu tay chân như mọi khi. Chỉ là trời đã tối mà tìm gọi tôi mãi, mà tôi mãi chơi, không Ừ, không ừ tiếng nào để bố khỏi tìm, đỡ lo. Bố bế tôi vào nhà, miệng lầm nhảm: “Con gái bé tí đã lì lợm, ngồi đó mà bố gọi không thưa”.

Hôm nay, bố mẹ lại đi làm đồng, tôi lại tự ở nhà chơi một mình. Trước khi đi làm bố tôi lấy giỏ đường treo trên tường bên gác bếp, giỏ đường đó chỉ có bố mẹ tôi mới lấy được. Đó là đường đỏ nhà ông bà ngoại tôi nấu từ mía, rồi chia cho các gia đình, các cậu, các dì tôi đều có một

giỏ như nhà tôi. Đường đỏ chỉ được dùng khi những ngày lễ tết, làm bánh, nấu chè...Bố lấy con dao chặt một cục đường bằng quả trứng gà. Rồi bố lấy cái ấm pha trà, đổ nước rồi bỏ cục đường vào đó. Bố dặn là “Lâu lâu con uống một hóp”. Bố mẹ mới ra khỏi nhà không lâu, tôi đã cầm cái ấm nước lên, uống một hơi dài, rồi ngửa cổ tu cho đến hết. Cục đường chưa kịp tan vẫn lăn qua lăn lại lục cục trong cái ấm. Tôi dễ dàng dùng bàn tay nhỏ xíu của mình thò vào miệng ấm, lấy cục đường ra và bắt đầu liếm, mút. Cầm cục đường tôi liếm bên này, bên kia, những giọt mật ngọt lù, từ đầu lưỡi đến cổ họng, xuống tới bụng rồi vẫn nguyên vẹn ngọt ngào. Cục đường bị

tôi liếm vệt bên này, lem bên kia rất nhanh dần nhỏ lại, các đầu ngón tay và hai bên má tôi ngoe ngét những giọt đường bị nước dãi của tôi tẩm ướt tan ra dính dính. Khi chỉ còn lại miếng nhỏ bằng đầu ngón tay, tôi đã bỏ luôn cả cục đường vào miệng, đầu lưỡi tôi đẩy qua đẩy lại, rồi hít hà nuốt xuống cổ họng những dòng nước ngọt. Cục đường lăn qua lăn lại rồi đã tan hẳn trong miệng tôi, tôi cố giữ để không nuốt trôi những giọt ngọt cuối cùng. Nhưng khoang miệng tôi bắt đầu nhạt dần, lưỡi tôi khua khắng khắp trong miệng để tìm cái cục ngọt ngào nhỏ xíu, nhưng nó đã tan hết thật rồi. Tôi đã nuốt hết rồi ... Mặt tôi bắt đầu căng ra, mắt ngấn nước, chỉ chực

khóc oà lên để được ăn vạ, được bắt đền một cục đường nữa. Nhưng tôi chỉ như thế đứng chân chân ra và mếu máo mà không phát ra tiếng khóc nào. Tôi vân vê những đầu ngón tay nhỏ xíu, dính bết những giọt đường. Rồi tôi đưa tay lên miệng, mút nhẹ các đầu ngón tay, như những chú mèo con vẫn dùng chiếc lưỡi đỏ, nhỏ xíu liếm láp lên các ngón chân chúng. Nước mắt tôi đã không rơi, mà trong thoáng chút dường như đã thu lại, khoé mắt khô sạch. Tôi đã cười tươi như bông hoa hồng bên góc vườn mới nở, nhưng mới nhoén mép cười thì hai bên má co lại, dính không giãn ra được. Những giọt mật đã khô lại, dính chặt, làm hai

má tôi không cử động được.

Mấy con ruồi ngửi thấy vị ngọt bay vo ve tới, tôi chỉ có thể lấy bàn tay nhỏ vẫy vẫy đuổi nó bay xa. Nếu có bà nội ở đây bà đã đập chết mấy con ruồi đáng ghét này, bà nội làm cái vỉ đánh ruồi bằng mo cau to lắm cơ. Ý nghĩ thoáng tới kèm theo con gió nhẹ hiu hiu, làm mắt tôi ríp lại. Hai chân vẫn đứng, nhưng nửa người gục xuống, gục đầu xuống ghế, áp má trên mặt ghế gỗ tron nhẵn man mát, tay vẫn hua hua đuổi mấy con ruồi. Con gió nhẹ thổi đến ru tôi vào giấc ngủ hay một lượng chất ngọt vượt mức chỉ định của bố tôi, đã làm tôi ngủ say đi đến khi nào không biết. Bố đã về

qua nhà, bố thường về giữa buổi một lát để xem tôi ở nhà có ổn không, rồi lại đi làm tiếp. Nửa đứng nửa nằm trên ghế tôi vẫn ngủ say xưa, cái ấm và nắp mỗi thứ một nơi, mấy con ruồi lúc này cứ ung dung đậu ngay trên má tôi mà hút lại những vết mật ngọt còn dính. Bố nhẹ nhàng bế tôi đặt lên giường và buông màn xuống để tránh những con ruồi vẫn quanh quẩn cố hút sạch những vết mật trên má tôi.

Lần đầu cảm nhận nỗi niềm: Thương

Mẹ đi chợ phiên, mỗi tuần chỉ có một ngày chợ, tất cả các thứ cần thiết phải nhớ mua, nếu không thì phải đợi 7 ngày nữa mới tới phiên chợ. Dầu đốt, mắm, muối, mỡ là những

thứ nhu yếu phẩm cần thiết nhất của nhà tôi. Mẹ tôi mua thịt heo bao giò cũng nhiều mỡ, ít thịt nạc. Mẹ nói như vậy vừa rẻ mà lại lấy được nhiều mỡ. Thịt nạc mẹ kho mặn để chia ăn nhiều bữa, phần mỡ chiên lên đổ vào cái âu dùng để xào nấu ăn dần. Tôi luôn mon men bên cạnh bếp mỗi lần mẹ chiên mỡ, gần cuối những miếng mỡ đã tan chảy, thịt mỡ teo lại, vàng ươm, thơm phức. Mẹ gấp trên đầu đĩa một miếng nhỏ, thổi liên tục cho nguội rồi đút vào miệng tôi. Cái miệng nhỏ xinh của tôi ngậm lại giữ trọn miếng tóp mỡ để không một giọt mỡ nào còn sót lại bị chảy ra khỏi miệng. Tôi nhai liên hồi, tiếng rộp rộp, giòn tan. Tôi nhón miệng cười với mẹ

bên bếp lửa vẫn liu riu, chảo mỡ đang sôi xào xào, bong bóng nổi lên tới tấp. Mẹ cẩn thận trút mỡ vào một cái âu bằng sành có nắp và hai cái tai được xiên dây qua làm thành cái quai. Mẹ sẽ đợi mỡ nguội rồi treo lên gác bếp để tránh bị kiến bò vào và bị mèo ăn. Phần tóp mỡ mỗi lần chiên xong, mẹ cho hành và nước mắm vào rim, bữa đó tôi được ăn no nê căng bụng.

Thời tiết đã chuyển se lạnh, đầu đông nắng vẫn hanh hao vàng rươi, chiếu rọi qua khung cửa sổ căn bếp nhỏ, đen, bụi đầy bọ hóng. Những ngày không phải phiên chợ, tôi cũng ghét ăn rau như bao đứa trẻ con khác. Bố thường lấy âu mỡ trên gác bếp xuống,

xúc một thìa mỡ đã đông lại, trắng như cục xà bông. Rồi bố trộn thêm ít muối, bỏ vào bát cơm nóng của tôi, trộn đều lên là tôi ăn hết bát cơm ngon lành. Cơm muối mỡ là món mong đợi nhất của tôi mỗi bữa.

Hôm đó, bố mẹ đi làm mà không để cái gì cho tôi ăn vặt, quanh quẩn ngoài sân, trong nhà không tìm thấy cái gì hấp dẫn để tôi chơi hết buổi. Nhà bếp không bao giờ đóng cửa, mọi thứ có thể là đồ chơi của tôi, tôi đã chơi hết rồi. Gió lùa qua mái ranh trước bếp loạt xoạt, gió làm cái hũ mỡ bằng sành có nắp đây, quai treo, treo trên gác bếp cũng lắc lư nhẹ. Bỗng đâu tôi thoáng thấy mùi thơm khi mẹ

chiên mỡ. Tất cả những thứ có thể chồng lên nhau để tạo thành bậc thang trong nhà như: ghế, giá kê nồi niêu, mâm, chổi..... đều được tôi khuân ra. Lần lượt xếp ghế, giá kê, cả cái đôn nhỏ để tôi chơi đồ hàng cũng được trưng dụng và chồng lên nhau. Tôi đã trèo lên đến tầng cao nhất của thang xếp do tôi tạo ra, nhưng vẫn không sao với tới âu mỡ. Tôi lấy cái chổi khều khều thì đã chạm tới âu mỡ, nhưng nó cứ xoay vòng vòng, không chịu rụng xuống như lúc bố lấy cán chổi chọc buổi đầu nhà.

Ngó quanh tìm kiếm, tôi thấy cái nồi to nhất trong nhà tôi được mẹ để gọn trong góc bếp, cố hết sức lôi được cái nồi 60 (60 cm)

ra đến đúng vị trí phía dưới âu mõ. Tôi đặt cái mâm lên trên nôi, rồi bắc thêm ghế. Leo lên an toàn và chạm tay vào âu mõ, ném cái nắp xuống đất, tôi cứ đứng đó thò ngón tay vào âu mõ đã đông lại nhưng mềm mềm, trắng muốt, rồi rút tay ra bỏ vào miệng mút. Có vẻ như nhà tôi đã ăn gần hết mõ, phải kiễng chân và ngoáy ngón tay xuống gần đáy tôi mới lấy được miếng mõ to dính vào đầu ngón tay tôi.

Đứng lâu, chân tôi đã mỏi, phải kiễng chân và khua tay khá vất vả. Tôi với lấy cán chổi chọc vào cái dây quai treo, một bàn tay hết sức đỡ lấy cái âu mõ. Âu mõ xoay mấy vòng rồi cái quai cũng chịu tuột ra khỏi cái móc sắt bám

đầy bọt hóng bếp đen xì. Buông cái chổi, hai tay đã ôm chắc âu mõ, nhưng làm sao để xuống cũng là một thử thách gian nan.

Tay không thể bám vì bận ôm âu mõ, chân thì không với tới đất, tôi đặt đít ngồi xuống rồi cứ thế trượt xuống, ghế xô đổ ra sau, may mà không đổ đụng trúng đầu tôi. Mông đít tôi ụp một cái trượt dài xuống đất theo thành cái nôi 60. Cả mảng lưng và đít tôi đen xì nhọ nôi, nhưng đã an toàn. Tôi ôm âu mõ miệng la la ê a... chạy ra ngõ.

Mẹ dặn: “Chỉ chơi quanh trong nhà trong sân, không ra ngoài ngõ, không ra bờ ao”. Nhưng tôi rất muốn khoe với con bé bên nhà hàng xóm. Tôi biết mình

không được vượt qua giới hạn cái cổng, bờ ao. Nên đành ngồi xuống, thò ngón tay trở, quệt mỡ và đưa lên miệng liếm, mút. Không biết lượng chất béo nguyên chất tôi nạp vào cơ thể lúc đó là bao nhiêu, nhưng nhanh chóng nó làm tôi chán. Không muốn chấm, mút nữa. Cái âu cũng không chơi được, để bên vệ lối đi bên cổng, lũ kiến sẽ tới ăn hết. Tôi chỉ dùng một tay khệ nệ xách cái âu mỡ đi quá thêm một đoạn, đến bên bờ ao. Đặt cái âu mỡ xuống dưới đất, rồi lấy chân đá đá mấy cái, làm cái âu tròn lăn lông lốc vài vòng rồi rơi xuống ao. Bờ ao là khu vực cấm của tôi, nên tôi nhanh chân chạy về nhà.

Bố lại đi làm về sớm hơn,

mẹ sẽ về sau. Nhìn mặt mũi tôi nhem nhuốc, lưng và đít quần nguyên cả mảng nhọ nời đen nhem. Bố chạy ngay vào bếp, mọi thứ đã rõ ràng, bố chẳng cần tra hỏi. Bố nói “Con mèo này, hôm nay bố đánh đít thôi”. Trong đầu tôi nghĩ là con mèo hư hôm nay sẽ bị bố đánh đít như những lần nó ăn vụng đồ ăn trên mâm. Bố ngồi xuống mặt đối diện với mặt tôi, nghiêm nghị nhưng không tức giận hỏi: “Con bỏ cái âu mỡ ở đâu?” Bố tiếc cái âu mỡ hơn là mỡ ở trong âu, nên bố đi tìm khắp nhà, khắp các xó bếp, góc vườn.

Bố lại nắm bàn tay tôi và hỏi: Con chỉ cho bố con bỏ cái âu ở chỗ nào? Bàn tay tôi nhỏ bé, lọt thỏm trong

bàn tay to, thô ráp, nhưng rất ấm của bố. Tôi bước những bước nhỏ đi trước bố, bố cũng chậm rãi theo sau. Ra cổng, đến bên bờ ao, tôi dừng lại và chỉ tay ra phía ao.

Bố buông tay tôi nói: “Con đợi ở đây”. Xắn vôi gấu quần cao quá đầu gối, bố lội xuống ao lấy chân khua khảng, rồi lại thò cả hai tay xuống nước mò. Tôi ngoan ngoãn như con mèo con ngồi trên bờ đợi bố.

Bố đã nhắc lên cái âu đầy bùn và nước. Tôi không cười vui như những lần bố mò được con ốc ném lên bờ cho tôi nhặt. Bố rửa qua chân tay bước lên bờ, bố đun nước nóng để tắm cho tôi. Còn bố múc nước dưới giếng lên dội từ trên đầu xuống, tắm ào ào bên sân giếng.

San Jose - California 1/2018

Maria Trương Thanh Nga

Bố Yêu thương!!

Người đàn ông sống cô đơn hơn 20 năm để cho các con được đi xa để học hành và phát triển. Bố âm thầm, lặng lẽ ở lại một mình ở quê. Trong ngôi nhà vắng bóng người vợ và những đứa con. Bố có thể lựa một cuộc sống khác, bố có thể có một gia đình mới và có những đứa con khác ngoài chúng con.

==> Nhưng KHÔNG,

Bố đã không chọn.

Bố đã chọn chỉ dành tình yêu thương duy nhất cho chúng

con và chờ đợi chúng con.

Bố đã chọn ở quê, sống một mình, bố chờ đợi ngày qua ngày, tháng qua tháng, năm qua năm. Các con của bố lớn lên, trưởng thành, đi xa và xa bố ngày càng nhiều hơn.

Khi nào về với Bố chúng con cũng được ăn những món ăn do bố nấu, bố dậy sớm, bố đi mua thức ăn. Bố chẳng bao giờ hỏi Các con có mang cái gì về không?? Có cho bố cái gì không. KHÔNG !!!

Bố chỉ cần nhìn thấy, có sự hiện diện của các con là ĐỦ. Bố không bao giờ gọi cho chúng con một tiếng khi mệt, khi trái gió trở trời. Một biến cố lớn, một căn bệnh tai ác đã đổ lên người bố. Bố là người phải lãnh nhận, bố là người phải chịu đựng cho tất cả các con cháu.

Bố đã trải qua những tháng ngày điều trị bệnh, vật vã, mệt mỏi, đau đớn. Bố chỉ muốn được về quê, về nhà của bố. Bố đã kiên cường, chiến đấu từ những ngày đầu vào nhập viện điều trị. Thật khó khăn, và mệt mỏi.

Con cảm ơn bố vì biến cố này, mà con dám bỏ công việc, bỏ lại chồng con để về bên bố mấy tháng. Điều mà con đã vô tâm suốt bao nhiêu năm qua, chúng con có thể đi du lịch, đi nước này nơi kia. Mà lại không thu xếp về quê với bố nhiều nhất khi có thể.

Chúng con cảm ơn bố vì đã cho chúng con cơ hội này. Vì có cơ hội này mà chúng con mới thấy được anh chị em, cô dì chú bác, họ hàng làng xóm yêu thương và quan tâm đến bố nhiều như thế nào. Bố được đón nhận bao nhiêu tình yêu thương sự chăm sóc của các cô bác. các cháu và mọi người. Thì con cũng thấm hiểu được mình đã bỏ lỡ bao nhiêu cơ

hội, bao nhiêu thời gian không ở gần bên bố. Và yêu thương bố nhiều hơn. Chúng con như những con chim đã đủ lông đủ cánh và bay quá xa khỏi cha mẹ để có cuộc sống riêng. Nhưng lá rụng về cội. Bố mẹ mãi là Quê hương là Nhà của chúng con. Giờ đây, ngôi nhà nhỏ, Văng bóng cha, nhưng chúng con tin rằng, linh hồn người cha yêu dấu của chúng con mãi ở đây, ở ngôi nhà này, để chúng con hướng về. Và chắc chắn bố sẽ theo chúng con đi mọi nơi một cách dễ dàng. Chúng con không cần đưa đón bố nữa, vì bố luôn ở Trong TIM chúng con.

Trong niềm nhớ thương Bố của con:

Trương Văn Hồng

(16/8/1958 - 16/1/2014)

Biết Yêu là Chuyên Phục Vụ

Năm nào cũng trở về trang trại cạnh bờ biển đó, mà tôi thấy như là ngày ngày lòng mong đợi cho tới ngày hẹn đến. Vâng, có mắt kèm nên tôi nhìn chỉ thấy tổng quát sơ sơ; tôi phát hoạ nên một bức tranh có sắc màu nằm trong những buổi sáng sương mù, buổi trưa nắng ấm; chiều chiều sóng biển ngân nga, tối tối ngọn đèn thấp sáng dưới chân đi. Tôi có cảm xúc để nói về một thứ tình yêu cho đi là thứ tình yêu mà dâng hiến sức mình cho người được yêu thương hay nói cách khác là người nhận được vui, an ủi, với nhiều niềm hy vọng, để sẽ có ngày trở nên một Sứ Giả Tin Mừng.

Vâng, hãy yêu đi, vì tuổi

đời không có bao nhiêu; tận hưởng đi tận hưởng đi vì đời người ngắn ngủi như bóng câu vượt qua cửa sổ; nếu có cơ hội để trở thành một sứ giả Phúc Âm thì người này được đầy ơn phúc và được Chúa yêu và Chúa kêu gọi đến; để rồi trở nên yêu cho giống Chúa yêu; người này sẽ luân phiên biết yêu người và luân phiên phục vụ người thương.

Người biết yêu là chuyên phục vụ, chẳng hạn như trong một vài chuyện lãng vãng trong đời sống. Anh này chịu cô này; anh ta yêu cô mệt ra và anh luôn tìm cách phục vụ cô, như là tìm hiểu xem cô sống như thế nào để anh ta có thể hòa nhập và chăm sóc cho cô

vừa vặn đúng mức; và vậy anh siêng năng làm việc để có thể mua quà tặng cho cô, để tỏ lòng anh yêu cô và quý mến cô. Tặng xe mercedes, nhà đẹp, và cả gia tài cha ông anh ta cho anh thừa hưởng là chuyện dễ xảy ra vì anh ta yêu cô ấy rất mực và ngay trong giây phút đầu gặp gỡ.

Thật vậy, nếu mà tôi không nói thật thì bạn không nhớ. Giây phút đầu tiên mà đứa con thơ vừa mới chào đời, người cha mẹ bồng bé trong tay, nhìn ngắm bé mà lòng cha mẹ dạt dào thương mến; chưa nói tới giây phút này nhen. Khi bé còn trong bụng mẹ, là đã sắm sửa trang hoàng phòng cho bé sơ sinh với đầy đủ các thứ, màu sắc, cầu vồng, đồ chơi, xe cút kít, quần áo, giày vớ, đồ chơi có phát thanh nhạc;

rồi nào là đèn bàn, đèn trần nhà, ghế xích đu.... Những trăng sao treo lên lấp lánh cho bé đi vào giấc ngủ ban đêm thật là đẹp, như là đang ngủ trong chốn thiên đình. Khi mà bé chưa biết gì thì bé đã từng được tận hưởng những cái đẹp và tinh tế trên đời; vì sao? Vì có người yêu bé và chịu khó làm việc để sắm sửa cho bé, cho bé được dưỡng nuôi cách trọn lành.

Để tôi xin gọi bạn. Ngày mà đi lên khoá ba ngày, bạn đâu biết rằng có hàng trăm người lo sửa soạn để chăm lo cho các bạn. Không riêng gì khoá sinh mà cả những trợ tá, cũng được các hàng lãnh đạo kế hoạch ra một chuỗi ngày huấn luyện trợ tá, để đạt được sự hoàn chỉnh của chuỗi ngày phục vụ cho cả trợ tá và khoá sinh. Nói mà

trợ tá đi phục vụ mà không có được phục vụ là cái nhìn có khiếm khuyết. Và rồi những sự như vậy, quá no đủ, vui tươi, có lợi cho tâm trí và cả xác hồn; tất cả đã từng xảy ra vì chúng ta có một ngọn lửa bỗng bùng bay vào lòng, và con tim chột nung lên, khiến đôi chân phải lên Khóa 3 Ngày để đến mà xem.

Việc Chúa làm ôi nhiệm màu thay. Ai ai cũng trở thành một con người mới, vì ân sủng Thiên Chúa phủ lấp trên đầu ta; tim ta rung động và vậy là bước vào yêu thương; người lắng nghe người; người chia sẻ Tin Mừng qua lời nói, hành vi phục vụ, câu chuyện đời sống chứng nhân. Vì những hành vi tỏ rõ trái tim yêu thương và chân thành của người phục vụ, không ai có thể cầm được

những cảm xúc; cho tới khi trí tuệ được con tim báo cho biết -- Tình Yêu là hiến dâng lao nhọc để người nhận được yêu thương được biến hình có trái tim phủ đầy khối óc.

Và rồi chúng ta biến đổi thành giống Đấng tác tạo chúng ta, là yêu thương trước khi được nhìn thấy con người ấy biến hình. Cho nên bước chân của người phục vụ đã từng ấp đầy tràn những yêu thương trong lòng mà nó dâng trào ra chạm đến người được yêu, người được mời đến để người nhận được yêu thương, chăm sóc và phục vụ.

Nếu mà nghe hiền triết nói rằng -- hãy yêu đi -- trong cái tình yêu này không phải hào nhoáng, phóng khoáng và cuối cùng sẽ nhàm chán. Mà là hãy

bước vào một tình yêu cao cả mà Thiên Chúa đã thể hiện qua cái chết trên Thập Giá, Đây là tình yêu không chỉ dừng lại ở cảm xúc hay lời nói, mà là một tình yêu hành động, hy sinh đến mức tột cùng; vậy, để cho câu chuyện yêu đương là một cuộc suy gẫm vì sao tôi đến đây; vì sao tôi trở nên yêu người, và vì sao tôi yêu bước theo Chân Thiên Chúa.

Gẫm suy, lý do thật sự, Sự Sống có ý nghĩa sâu thẳm khi mà trái tim phủ lấy khối óc và khối óc bảo bọc con tim; cứ luân phiên vậy mà xoay dần; rồi lại tới ngày hẹn đến; cho nên cứ yêu đi mà cuộc sống không còn thời gian để chán, vì mọi thời gian lòng cứ như lòng thấp thỏm chờ mong ngày lại đến trang trại cạnh bờ biển, nơi có

những chân người đi trên những ngọn đèn thấp sáng lên trong đêm; đi trong sương mù mà đầy lòng thương mến; lên xuống dốc đồi mang quà cho mọi người ăn ...

Như người cha mẹ; như trong tình thân hữu, anh chị em, như người tình, v.v.... Mỗi người trong chúng ta hãy dùng ân sủng đã nhận được để phục vụ người khác, như người quản lý trung tín của Ân Sủng Thiên Chúa trong nhiều hình thức khác nhau. Chớ lười biếng trong sự sốt sắng; hãy sốt sắng trong tinh thần; hãy hầu việc Chúa (1 Phêrô 4:10-11). Cứ vậy -- Hãy tận tụy với nhau trong tình yêu thương. Hãy tôn trọng nhau hơn chính mình. (Rôma 12:10)

TTNT Marie Pascale

9/16/2024

Ước Mơ

Sau Hơn Nửa Thế Kỷ

Năm 1958

Tuổi 14-15, trong ngôi trường nhỏ bên cổ thành Quảng Trị, Bức tranh Đức Mẹ Bồng Chúa hài đồng được Sư Huynh Anh Quỳnh vẽ, đẹp quá, màu sắc lung linh quá, treo trong Hội trường, đã làm tuổi thơ mơ mộng, mong có một ngày nào đó được cầm cọ vẽ lại bức tranh...

Mơ thì nhiều, mộng thì nhiều nhưng thời gian trôi nhanh, thêm cơm áo cuộc đời đã làm mộng mơ mờ dần trong ký ức, trường xưa cũng chưa một lần trở lại, thầy xưa cũng chỉ còn trong ký ức....

Sau năm 1975,

Đất nước tang thương, nhiều năm trong trại tù cộng sản, trở về với hai bàn tay chai sạn, cơm áo cuộc đời tàn khốc quá làm quên hẳn mộng mơ...tình cờ bên vệ đường chợ trời bán sách vở, bao bì cũ, cái thời mà cái gì trong nhà cũng đem ra chợ trời mong đổi chút gạo chút cơm, tấm lịch treo tường có hình Đức Mẹ Bồng Chúa như năm xưa mà Sư Huynh Anh Quỳnh vẽ, còn tương đối mới, chưa bị hoen màu thời gian, nằm bên đống sách cũ, kỷ niệm xưa chợt về, tuổi thơ trở về với giọt nước mắt chảy dài trên gò

má, vội vàng cầm lấy, trả
tiền không cần mặc cả, sợ
thêm một lần giấc mơ mờ
phai...

Nâng niu bức ảnh, Mẹ
hiền dịu quá, Chúa ngủ
bình yên trong tay Mẹ, ấm
lòng biết mấy, cần trọng

làm khung, khung là tấm gỗ cẩm lai, đã tìm thấy trong rừng thời còn đi tù cải tạo được cất giữ cẩn thận, đem ra cửa, bào đục đế, tay nghề cũng từ thời gian lao động mà có, rồi cắt kính, treo trên tường cao, quá khứ ập về, nhớ quê nhà bên bờ sông Hương, nhớ trường nhớ lớp, nhớ bạn tù trong rừng sâu gian khổ; ai còn ai mất, trở lại trường xưa, tìm lại thầy xưa, trường không còn dấu vết sau cuộc binh đao, nào Mậu thân, nào Mùa Hè đỏ lửa, Thầy không còn nữa, thời gian cuốn trôi tất cả, đổi thay nhiều quá...

Năm 1999

Bức ảnh được mang theo hành trang để làm lại cuộc đời tại đất nước xa xôi Hoa Kỳ, như một kỷ vật quý

báu, để mong gọi nhớ quê Cha đất Tổ, để nhớ đến Cha, đến Mẹ, đến Anh Em bạn bè còn lại bên kia quê nhà, để nhớ đến thời thanh bình tuổi thơ, để nhớ những năm tháng cơ cực trong trại tù Cộng Sản, để nhớ tinh thần bơ vơ lạc lõng khi miền Nam bị thất trận...

Năm 2015,

Sau hơn nửa thế kỷ, khi tóc trên đầu đã bạc, khi cơm áo không còn khó khăn, khi thời gian không còn rộng, mới cảm cọ, cảm màu để nhớ lại Thầy xưa, trường cũ, tìm lại tuổi mộng mơ... Mẹ và Chúa năm xưa được lên khung vải với hoa phượng đỏ bên bờ sông Hương, nơi trọn tuổi thanh xuân tắm gội, nơi đã hẹn hò trăm năm, đầu bạc răng long vẫn bên

nhau, với ruộng lúa vàng của quê hương xa ngàn dặm, với ước mong bình an, ấm no đến với quê nhà. Mặc ai khen chê, Vẽ như một lời nguyện cầu.

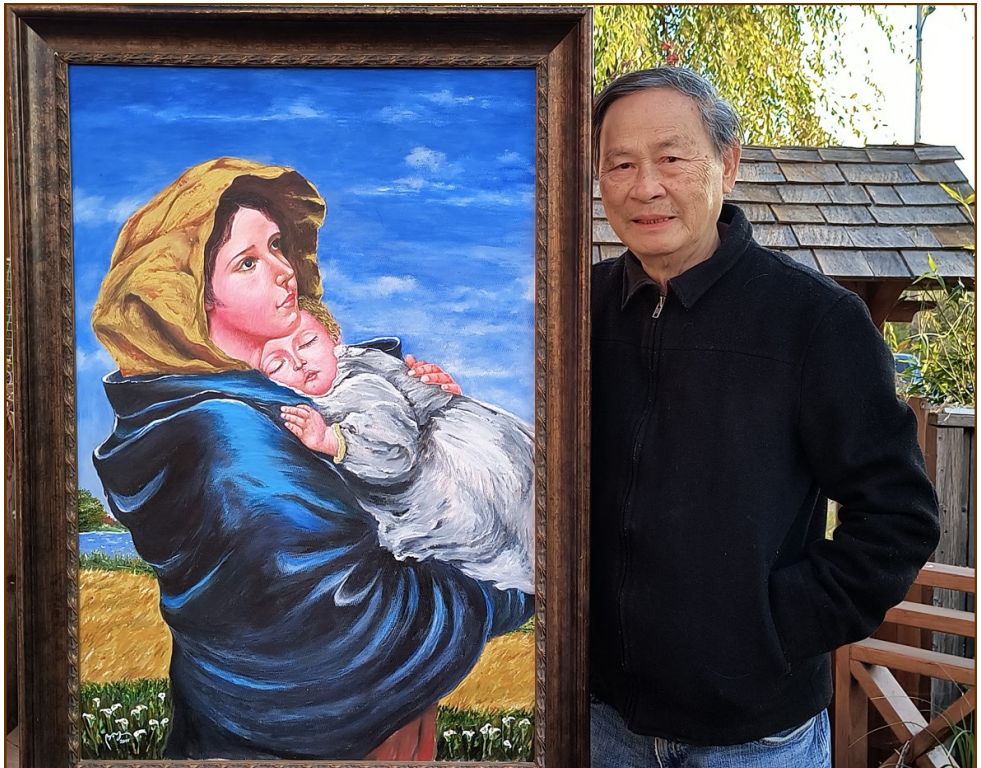
Vậy là ước mơ đã thành hiện thực sau hơn nửa thế kỷ, bao nhiêu nước chảy qua cầu, bãi biển nương dâu, may còn cơ hội nắm lấy quá khứ để nhớ để

thương...

Mẹ ơi, cho con luôn ở trong vòng tay ấp ủ của Mẹ, cho ước mơ sống bên Mẹ không nhạt phai theo năm tháng cuộc đời.

Chúa ơi cho con được bình an như Chúa bình an trong tay Mẹ dịu hiền.

Nguyễn Như Bá
Khóa 23

Trời Xuân và Vườn Nhà

*Xuân về nắng ấm trời xanh
Vườn nhà hoa nở đầy cành thắm tươi
Hương thơm tỏa ngát bầu trời
Nàng xuân mang đến khắp nơi nụ cười.
Nắng xuân sưởi ấm lòng người
Én bay bướm lượn sáng ngời vườn hoa
Xuân về đông cũng đã qua
Nắng lên ấm áp vườn nhà thêm xinh.
Gió đưa cành lá rung rinh
Vài con chim nhỏ uốn mình theo hoa
Xa xa ríu rít chim ca
Như đang nhắc nhở đông qua xuân về.*

Liên Trần
04-13-2023

Châu Báu

Từ Kho Tàng Của Hội Thánh

Maria Nguyễn Thị Bạch Hương

Mở

Gần chục năm trước - ngày 4 tháng 12, năm 2015 - tôi đọc trong Bản Thông Tin của giáo xứ mình và thấy “The Treasure of the Church” hay “Kho Tàng của Hội Thánh” sẽ đến St Lucy - Thay vì St Maria Goretti như dự định.

Kho tàng gồm những hài cốt của các Thánh (Thánh Tích Cấp 1); quần áo của các Ngài (Cấp 2); và những vật đã được các Thánh dùng hay đã chạm đến hài cốt của họ (Cấp 3). Vừa đọc xong, tôi biên ngay giờ vào iPhone, và nghĩ chắc sẽ

đi, vì tôi luôn yêu thích những phép lạ được chấp nhận và ghi chép lại cẩn thận trong Hội Thánh.

Chiều hôm đó, tôi nửa muốn đi, nửa không muốn đi vì hôm đó trời lạnh, chỉ mới gần 7 giờ mà trời đã tối thui và tôi cũng đang mệt phờ người vì những việc khác đã phải làm trong ngày. Khi đó, tôi chẳng biết nhà thờ SMG ở chỗ nào; nhưng tự nghĩ: Từ St Maria Goretti đến St Lucy chắc phải xa xăm vạn dặm nên chắc chẳng có ai từ SMG sẽ bỏ công đến St Lucy. Mà nếu như “Kho

Tàng Của Giáo Hội” mà không có ai đi xem thì rất tội nghiệp, rất đáng thương. Thương cho kho tàng của Hội Thánh nên tôi đành nhảy ra khỏi ghế sofa êm ái, ấm áp và leo lên xế hộp phóng đến St Lucy.

Nhà Thờ St Lucy

Trước khi được cho xem kho tàng ở bên phòng PAC, mọi người được chỉ dẫn vào nhà thờ. Nhìn quanh, tôi rất buồn vì thấy tất cả mọi người - loe hoe chỉ dưới 30 người. Nhưng tôi cũng thấy trong lòng nở hoa vì mình đã dẹp được cái lười và vác xác đến được. Tôi tạ ơn Chúa đã mang tôi đến đây. Tôi nhớ hôm đó là chiều thứ Sáu- khi St Lucy còn có giải tội hồi đó.

Cha Tony, người mang kho tàng đến St Lucy, đã cho chúng tôi một cuộc nói chuyện tuyệt vời, có một không hai về “Kho Tàng của Hội Thánh” - đầy đầy những phép lạ. Cha cũng kể một câu chuyện rất thương tâm về Thánh Maria Goretti; về cái chết của Ngài - cũng như sự vĩ đại của lòng thương xót của cô bé 11 tuổi dành cho một kẻ đã muốn hãm hiếp và đã giết cô trong sự dăm tàn bạo và đau đớn. Nhưng điều khác thường nhất là Cha Tony - trước khi trở thành một linh mục, ngài đã là một kẻ vô thần không tin vào Thiên Chúa. Nhưng sau khi chính mắt chứng kiến những phép lạ của Hội Thánh, cha đã đi tu cống hiến toàn cuộc đời cho

Thiên Chúa.

Mấy năm sau này, tôi đã đi lễ ở SMG thường xuyên và đã nghe nhiều người kể chuyện về Thánh Maria Goretti bé bỏng - có người kể tiếng Việt, kể tiếng Anh - nhưng chẳng có ai có đủ đầy đủ chi tiết bi thương như cha Tony. Có những lần kể lại chuyện này cho người khác, nước mắt tôi luôn tuôn rơi là chả như khi nghe cha Tony kể lần đầu. Hôm nào rảnh, chắc tôi sẽ phải biên xuống câu chuyện tôi đã nghe từ cha Tony - trước khi “rong rêu của ngày tháng” phủ lấp mất trí nhớ vẫn còn ngon lành của tôi.

Hồng Ân Từ Kho Báu

Cha Tony đã chỉ dẫn chúng tôi rất rõ ràng về cách chuẩn bị hồn và xác -

để đón nhận hồng ân từ Trời khi viếng những thánh tích. Cha nói, đi xưng tội trước khi viếng thánh tích là cách tốt nhất để sửa soạn lãnh nhận những ơn huệ từ kho báu. Cha cũng nói là chúng tôi nên có một nhận thức rõ ràng về phép lạ có thể xảy ra cho chúng tôi - trong sự biểu hiện và thay đổi của thể lý chính mình. Cha nói “sức nóng” (heat) là điều quy kết (attributions) rất thông thường của phép lạ trên thể lý con người.

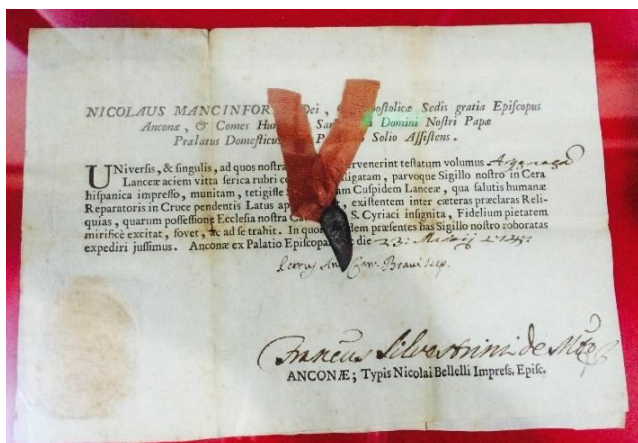
Nghe thế, tôi liền đi xưng tội ngay cuối nhà thờ hôm đó; vì may thay hồi đó các cha ở St Lucy nghe giảng tội chiều thứ Sáu. Hàng xưng tội hôm đó rất dài. Tôi vừa đứng xét mình, vừa đọc kinh cầu nguyện

cho tôi được viếng kho báu - vì tôi sợ sau khi đến lượt tôi được xưng tội thì không khéo Cha Tony có thể sẽ đóng cửa Kho Tàng.

Sau khi xưng tội xong, Kho Báu vẫn còn mở cửa, tôi liền xuống phòng triển lãm đầy các châu báu của hội thánh - hơn 200 thánh tích. Tôi đi bộ vòng vòng, chậm chậm; nhìn, rồi chạm tay hay quỳ ở trước vài thánh tích - mà tôi đã biết hoặc đã được nghe về vị thánh đó. Đã chẳng có chuyện gì đáng kể xảy ra, cho đến khi tôi quỳ trước thánh

tích của St Mary Magdalena. Tôi thường cầu nguyện với Thánh Magdalena, xin bà dẫn dắt tôi biết cách sống đẹp

lòng Thiên Chúa như bà đã sống - vì dấu gị mới nhận được đặc sủng từ Chúa Giêsu cho bà: Bà Thánh Mary Magdalena là người Chúa Giêsu đã hiện đến đầu tiên sau cuộc Phục Sinh của Ngài (John 20:11-18). Đứng trước thánh tích của bà, tôi cảm thấy người hơi nóng nóng. Nhưng, cùng lúc tôi cảm thấy hơi thất vọng vì tôi đã chẳng cảm nhận được gì to lớn; không thấy được một kết nối nào của cảm xúc cả. Tôi đứng quanh quẩn ở đó thêm một tý nữa. Chẳng có

gì thay đổi. Thành thử tôi đi đến một trạm cạnh đó.

Tôi đi vòng vòng, nhìn thấy khoảng 2/3 của các thánh tích. Cũng chẳng cảm thấy gì.

Xong tôi đến một cái bàn ở gần tường, khoảng ngay giữa phòng. Ở đây, tôi đã thấy một thánh tích gọi là “Holy Lance” - một mảnh sắt lấy từ cây giáo nhọn đã được dùng để đâm xuyên qua tim Đức Chúa Giêsu khiến “nước và máu chảy ra” (John 19:34). Vừa đến đây tự nhiên chân tôi quỵ xuống và tôi quỳ xuống và tôi nhắm mắt lại để tìm bình an cho chính mình; để ngăn chặn, để bỏ quên hết tất cả những gì đang diễn ra xung quanh tôi. Khi tôi vừa làm thế, bỗng nhiên tôi nghe thấy tiếng

đập dồn dập của đôi cánh nhỏ bé trong cả hai tai tôi. Đôi cánh tí hon nhưng chúng đập rất nhanh và tần số rất cao cho đến nỗi âm thanh của tiếng cánh đập được biến thành một tiếng động thật rõ ràng, thật cao - giống như một sự rung chuyển (vibration) không ngừng - vừa nhỏ vừa mạnh và trước sau như một, không thay đổi.

Và tự nhiên tôi cảm thấy như tôi đang được bao bọc ở trong một cái mằm, cái kén tằm - làm bởi của một sự rung chuyển ở tầng số rất cao. Tôi nghĩ lúc đó mặt tôi đã bị đỏ lên - nóng hổi. Tôi không biết phải làm gì nên tôi bắt đầu đọc kinh cầu nguyện. Và ngay khi đó, đôi cánh ngừng đập. Sau khi đọc kinh xong, tôi đi chỗ khác để nhường chỗ

cho những người kế tiếp.

Đứng loay hoay ở một bàn gần đó, tôi cứ ngoảnh lại nhìn vào cây giáo thánh (Holy Lance) và khi không thấy ai ở đó tôi liền trở lại. Tôi quỳ xuống. Và cặp cánh nhỏ bé lại đập tiếp và sự chuyển động lại bắt đầu. Đó là lúc tôi bỗng thấy quá cảm động đến rơi lệ với lòng biết ơn và một cảm nhận rằng mình đang được giáng phúc. Nhưng tôi không muốn chiếm chỗ ở giáo thánh, nên tôi lại bước ra để nhường chỗ cho người khác.

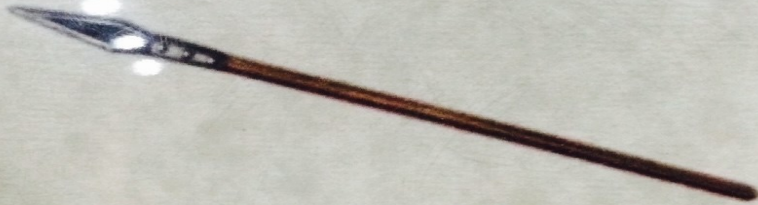
Suốt buổi tối hôm đó, tôi cứ đứng gần gần và ngoái cổ lại nhìn vào giáo thánh. Giống như một sự khát khao mong muốn. Giống như có một mãnh lực cứ kéo tôi về cái giáo thánh. Và tôi đã được kéo đến đó

hai lần nữa. Mỗi một lần, tôi lại nghe thấy những tiếng động như cũ của cặp cánh đập lên đập xuống đập dồn trong hai tai tôi. Đó chắc chắn không phải là chuyện tôi đã tưởng tượng. Đó là sự thật. Đó không phải là một chuyện mơ hồ nhưng là một mật hiệu, một sign thật rõ ràng - đã xảy ra trong chính thân thể của tôi - Y hệt như Cha Tony đã dạy.

Vài ngày sau đó tôi nghĩ đến chuyện này, và nhận được rằng phép lạ hiện đến cho tôi trước giáo thánh cũng gần như là sự “tự nhiên” và có lý do. Bởi vì ngoài những sự tra tấn dã man, nhục nhã Chúa Giêsu đã phải chịu đựng, điều mà luôn luôn làm tôi băng khuâng nhiều nhất là việc chúng nhục mạ, và ô nhiễm

Fragment of the Holy Lance

"one of the soldiers with a lance opened his side and immediately there came out blood and water." John 19:34

The small piece of metal in this display case contains iron filings taken from what is believed to be the Lance which pierced the side of Christ. The relic, shaped in the form of a lance head, is tied to a ribbon. The two ends of the ribbon have been threaded through slits the document and have been joined together on the back with an Episcopal seal, thus permanently securing the relic to its authenticating document.

The document was signed at Ancona, Italy, on 23 March 1747 by Bishop Nicola Manciforte.

Tóm lược dưới đây là câu chuyện tôi đã dịch từ tiếng Anh qua tiếng Việt một chuyện liên quan đến cây Thánh Giáo (Holy Lance)

- ♦ Theo truyền thống ngày xưa kể lại, Longinus - tên lính La Mã đã lấy cây Giáo (Lance) để đâm vào sườn Chúa. Hắn ở một làng bên Ý, ban đầu có tên là Anxanum. Và sau đó Anxanum được đổi thành Lanciano vì cái giáo (Lance) Longinus đã dùng.
- ♦ Longinus bị mắt kém nhưng đã nhìn lại rõ ràng sau khi lấy tay còn đâm Máu Chúa đựng vào mắt của ông ta. Bởi thế nên ông đã trở lại đạo và chết vì tử đạo.
- ♦ Một trong những Phép lạ Thánh Thể đầu tiên đã hiện ra tại Lanciano vào thế kỷ thứ 8. Thịt và máu Thánh Chúa đã đổi thành thịt và máu con người. Bây giờ thịt và máu đó vẫn còn ở Lanciano- khoảng 2 tiếng xe lửa phía đông của Roma.

Chúa Giêsu cho đến cùng - bằng cách đâm vào xác của Ngài, sau khi sinh thì.

Chúng ta chôn người chết. Chúng ta không vi phạm xác chết. Và đây là xác của Con Đức Trời đã phải chịu đựng thêm sự bạo lực và sự sỉ nhục - sau khi đã chết. Tôi thường rơi nước mắt mỗi khi chiêm nghiệm về điều này.

Thành thử cây giáo này là vật mà tôi đã “gặp” trước đó khi tôi hay tìm tòi về các phép lạ. Một năm trước, tôi đã dịch một chuyện liên quan đến cây Thánh Giáo (Holy Lance) như tóm lược trên đây- từ tiếng Anh qua tiếng Việt để chia sẻ cho các cô bác không rành tiếng Anh đọc. Tôi đã biết qua về cây giáo này trong việc kể trên. Tôi thường chiêm nghiệm về

sự khổ nạn của Chúa Giêsu - mà cây giáo này luôn nằm trong đó. Tôi không nghĩ nhiều về nó nhưng có lẽ nó đã có chỗ trong tiềm thức của tôi - cho đến ngày hôm đó, 12/4/2015, tôi đã được đối diện với cây Thánh Giáo.

Emmanuel

Sự cảm động đã ngập tràn trong tôi và tôi lái xe với nước mắt chan hòa , khi nghĩ đến âm thanh của cặp cánh đập. Thật nhanh. Thật nhẹ. Không ngừng.

Tôi không biết những điều trên có nghĩa là gì nhưng tôi tin rằng đó là một một Phúc Lành vì tôi đã cảm thấy rằng tôi đã được chạm bởi Thần Linh. Rằng Thiên Chúa biết tôi và Ngài ở với tôi. Emmanuel.

KINH BAN MAI

Lạy Chúa,
 Con muốn bắt đầu ngày hôm nay
 với lời ngợi khen Chúa
 vì tình yêu muôn đời Ngài dành cho nhân loại
 và cho riêng con,
 và con tạ ơn những đêm tối đã nuôi dưỡng linh hồn con.
 Mong mỗi ngày của cuộc đời con,
 xin cho con luôn nhận thức một cách sâu sa
 Chúa Giêsu Kitô đã yêu thương và gọi con như thế nào,
 để trái tim của con chính là trái tim của Chúa
 đang hiện diện trong thế giới này.
 Mong cho con dám liều lĩnh
 đón nhận những xáo trộn và thay đổi trong ngày
 vì danh thánh Chúa Giêsu Kitô.
 Xin cho con có trái tim của Mẹ Maria
 để làm những việc đúng kế tiếp
 với tình yêu, trong tình yêu và vì tình yêu.
 Xin cho tâm trí của con trở nên sống động ngày hôm nay
 để lắng nghe biến chuyển của trái tim mình,
 để con được hiện diện với Chúa Giêsu trong khiêm cung,
 và cho con tin rằng Chúa đang hiện diện
 trong tất cả mọi người con gặp hôm nay,
 ngay cả khi con không thể nhìn thấy điều đó. Amen.

M.G.K.T

Xin Cho Con Được Thấy

Gioan Danny Vũ

Khóa 48

Trong một buổi tĩnh tâm Cuối Tuần Bên Chúa dành riêng cho giáo xứ Thánh Maria Goretti, tại Jesuit Retreat Center of Los Altos, tôi được hướng dẫn cầu nguyện trong thỉnh lặng qua Tin Mừng Thánh Maccô. Kể từ khi đi khóa Cursillo về tôi rất thích đi tham dự các buổi tĩnh tâm, để lắng nghe, học hỏi thêm Lời Chúa, và nhất là để củng cố cũng như sống đức tin vững vàng trong đời sống ngày thứ tư.

Một trong những phương pháp cầu nguyện mà đã trở thành thói quen hàng ngày trước khi đi ngủ là

cách cầu nguyện Lectio Divina. Có thể nói đây là phương pháp cầu nguyện thay đổi thái độ sống và con người của tôi trong nhiều năm qua, bởi lẽ phương pháp này giúp tôi đến với Chúa gần gũi hơn qua Kinh Thánh. Tôi thường chia sẻ và dạy các em giáo lý thêm sức tập cầu nguyện theo cách thức này, và khuyến khích các em đọc Kinh Thánh. Bởi vì chính Thiên Chúa là tác giả của Thánh Kinh.

Tĩnh tâm nào cũng vậy, tôi thường cầu xin với Chúa một điều và lần này tôi xin **“cho tôi thêm niềm tin”** vì

cuộc sống ngày thứ tư vừa qua dường như quá là ồn ào trong tâm trí tôi, trong phục vụ cộng đoàn cũng như môi trường làm việc ở sở làm. Lời cầu nguyện đó đã được nhậm lời, Ngài nhận lời tôi vào giây phút cuối cùng trước khi tĩnh tâm 3 ngày kết thúc, trong tin mừng của Thánh Maccô, 10:46-52 thuật lại khi Chúa chữa lành cho anh Barthemaus được sáng mắt bên ngoài thành Jericho. Chúa Giêsu bảo, “Anh muốn ta làm gì cho anh?” Người mù thưa: “Lạy Thầy, xin cho tôi được thấy.” Và Thánh nhân kể rằng tức thì anh ta được thấy và đi theo Người.

Sau khi đọc Lời Chúa xong Cha linh hướng

muốn chúng tôi đi cầu nguyện trong thinh lặng, để ý đến 3 điểm: bối cảnh trong câu chuyện, nhân vật trong câu chuyện, và chi tiết trong câu chuyện.

Cảnh vật ở Jesuit Retreat Center rất đẹp, trong thinh lặng tôi thấy nhẹ nhàng hơn, suy nghĩ rõ ràng hơn. Tôi mời Chúa dẫn dắt và Ngài đưa tôi đi trên con đường Rosary để cầu nguyện trong bối cảnh này. Dẫu biết con đường này không phải là Jericho, thành phố cổ nhất của

Thành phố Jericho ngày 22 tháng 2, 2022

Israel, nhưng theo tôi được biết con đường Rosary này năm Thánh 2025 là tròn đúng 100 năm. Tôi không phải là nhà khảo cổ học hay chuyên khoa lịch sử, nhưng từ khi đi khóa Cursillo về tôi rất thích được tìm hiểu về lịch sử của đất nước Do Thái, nơi vị Vua của Hòa Bình đã được sinh ra là một con người thật sự, lớn lên, chịu chết và sống lại tại Jerusalem.

Khi đi trên con đường Rosary, tôi nhớ về thành phố cổ lâu đời nhất tại Jericho mà tôi đã có dịp viếng thăm, tôi nhớ thoáng qua đến cây vả và hai cái nhìn giữa Giêsu và Giakêu. Nhưng dưới ánh sáng đức tin thì người mù ăn xin bên

vệ đường tên Barthemaus lại nổi bật nhất đưa tôi vào sự mật thiết với Thiên Chúa, có thể vì tôi đã in dấu chân qua thành Jericho này. Tôi xin Chúa cho tôi thêm niềm tin để biết Chúa hơn như anh mù Barthemaus, tức thì ngay lúc đó Ngài muốn tôi làm người mù. Tôi cúi xuống nhặt nhánh cây bên vệ đường Rosary làm gậy dẫn đường, nhắm mắt và bước

Vị trí Chúa Giêsu gọi Ông Giakêu, Jericho

đi. Ban đầu không quen chỉ bước khoảng chút là phải mở mắt, và rồi bước đi được xa hơn thế nhưng lại xém té xuống con dốc xung quanh là cây Redwoods. Rồi trong thinh lặng Chúa dặt tôi nhớ đến cái chết trong tối tăm và buổi cầu nguyện ngừng lại ở đó...

Tôi tạ ơn Chúa vì tôi rất yêu những giây phút, dấu chỉ trong chốc lát nhưng cũng cảm nghiệm được sự dịu ngọt khi “được Chúa Yêu”. Lúc bấy giờ tôi không biết phải lấy gì để tạ ơn, như được thần khí thúc đẩy, tôi cúi khom lưng xuống nhặt những hạt redwood rớt trên con đường rosary như là bông hoa và đọc 1 kinh lạy Cha với tâm tình cảm tạ cho

từng chặng đường thánh giá tôi đi qua. Đường như Chúa lại thương tôi thêm lần nữa, tôi vài ngày nay bị đau lưng rất nhiều vì cũng có tuổi, lạ một điều là vì cúi xuống nhặt từng hạt redwood cho mười bốn chặng đường thánh giá xong lưng tôi hết đau hẳn.

Bây giờ tôi mới hiểu cảm giác dịu ngọt khi được Chúa yêu, tình yêu là bình an mà trần gian không ai có thể cho được. Đúng là ý Chúa, tôi có nhiều sự chọn lựa, nếu như tôi không có sự thúc đẩy của Chúa Thánh Thần đến với khóa cuối tuần bên Chúa lần này, thì đức tin tôi đâu có mất nhưng lại thiếu sự hiểu biết, cảm nghiệm, hay mở lòng ra với Thiên Chúa. Lạy Chúa con

không có can đảm giống
như anh mù Barthemaus,
nhưng xin Chúa ngự vào
tâm hồn con để ánh sáng
đức tin trong con mạnh mẽ
hơn và đừng để con mù lòa

trong tư tưởng, lời nói, và
hành động.

San Jose

Ngày 26 Tháng 12, 2024

Lạy Chúa,

khi đến với Chúa

con tháo bỏ đôi giày: những tham vọng của con

con cởi bỏ đồng hồ: thời khóa biểu của con,

con đóng lại bút viết: các quan điểm của con,

con bỏ xuống chìa khóa: sự an toàn của con,

để con được ở một mình với Ngài,

lạy Thiên Chúa duy nhất và chân thật.

Sau khi được ở với Ngài,

con sẽ xỏ giày vào

để đi theo đường của Chúa,

con sẽ đeo đồng hồ

để sống trong thời gian của Chúa,

con sẽ đeo kính vào

để nhìn thế giới của Chúa,

con sẽ mở bút ra

để viết những tư tưởng của Chúa,

con sẽ cầm chìa khóa lên

để mở những cánh cửa của Chúa.

(Graham Kings)

Lm. Antôn Nguyễn Cao Siêu, S.J.

Hương Sả Thơm Năm Ấy

Mái tóc chấm vai của tôi mỗi lần dài ra chút là mẹ lại lấy kéo cắt cho ngắn hơn, nhìn gọn gàng hơn. Nhưng nó vẫn lờm chờm cao thấp vì mẹ cắt bằng cái kéo cùn, cái kéo duy nhất trong nhà dùng để cắt đủ mọi thứ. Mỗi lần ngủ dậy cả cái đầu tôi lù xù như cái tổ của con gà mái xếp rom vụng về làm ổ chuẩn bị đẻ trứng. Bố mẹ đều bận sớm tối cũng chẳng ai chải tóc cho tôi, gội đầu thì chắc mỗi tuần một đến hai lần. Mà tôi cũng ghét nhất bị gội đầu và chải tóc. Tóc tôi rối như mớ bông bong mà mẹ cứ đè tôi ra đầu hè lấy cái lược sừng cứng, đen nhẵn, chải trên đầu tôi. Mẹ

gỡ những cọng tóc thắt nút vào nhau từng cuộn nhỏ khắp đầu tôi. Mẹ nói: Con gái không giữ sạch đầu tóc thì chấy nở đầy đầu''. Chưa có con chấy nào làm tổ trên đầu tôi. Nhưng mỗi lần mẹ gỡ tóc rối, chải thẳng tóc cho tôi là một trận giằng co, mẹ kéo tôi ngồi xuống đầu hè, hai đầu gối mẹ kẹp lấy cả người tôi. Nếu không, thoát một cái là tôi chạy vụt mất, không thích cho mẹ chải tóc chút nào. Cái lược sừng cứ từ đỉnh đầu tôi kéo xuống từng đường, nhưng luôn tắc lại ngang đầu vì vướng vào cụm tóc rối. Tôi đau cả mảng da đầu và kêu la, oai oái, nhưng mẹ

không buông tay. Mẹ dùng lại gõ từng cọng tóc mỏng manh cho thẳng ra khỏi các cuộn tóc rối nhỏ. Đến khi cả mái tóc của tôi duỗi thẳng có thể chải từ đỉnh đầu xuống là lúc tôi thấy đau ê ẩm cả đầu. Miệng mếu máo, chỉ muốn lấy hai bàn tay vò lên mái tóc mà phải tốn bao công sức mẹ mới chải thẳng ra được. Mẹ luôn đoán trước nhất cử nhất động của tôi, nên mắt mẹ nhìn thẳng vào hai bàn tay tôi. Tôi chỉ dám nắm hai bàn tay lại với nhau vò vò và chạy đi chơi chỗ khác.

Mùa hè nóng nực, cái oi bức của trưa hè làm lũ ve kêu gào thảm thiết, chắc chúng nó không được tắm mát nên nóng, chúng kêu suốt buổi trưa. Tôi nghĩ

như vậy khi đưa tay quạt những giọt mồ hôi lăn dài chảy từ chân tóc, trên đầu xuống trán, rồi chảy dọc hai bên má. Tóc tôi lại rối tung và bết lại vì mồ hôi ướt và đủ các thứ bụi bẩn, cỏ, lá cây vương, dính trên tóc khi tôi tìm bắt sâu lá cây.

Giữa buổi chiều, bà nội đến thăm tôi, bà đi chân đất, những ngón chân xò ra như cái quạt cọ, (cái quạt cắt bằng lá cọ để quạt mát khi mùa hè). Cái quần nâu đen bà mặc lúc nào cũng sắn cao quá đầu gối, dáng bà nhanh, nhưng không vội. Đôi mắt lá liễu, hàng lông mày dày, đen như con sâu róm, tôi thích được sờ lên lông mày bà và giật giật mấy sợi dài nhất.

Tay bà cầm theo một nắm cây lá sả, bà ra giếng múc nước rửa, rồi nhanh chóng nhóm bếp lửa đun một nồi nước gội đầu cho tôi. Nước sả thơm bay từ bếp ra ngoài sân. Pha nước sả bên sân giếng, bà gọi tôi tới để bà gội đầu cho. Tôi cứ lắc đầu nguây nguẩy, không chịu, rồi chạy vòng quanh cái cột nhà. Bà cũng phải chóng mặt mấy vòng mới tóm được tôi. Bà ôm tôi ra sân giếng bắt đầu dội nước sả thơm ấm áp từ đỉnh đầu tôi. Tôi bị bà kẹp vào nách lột thơm, không giã giụa được, tôi chỉ đập đập chân xuống nền đất đầy đầy. Mỗi lần tôi đẩy chân là bà lại dội nước trượt, nước không dội lên đầu tôi mà dội ướt hết tà áo của bà. Bà vò tóc tôi, gội

đầu tôi rất kỹ, bà cũng lo có tổ chấy đẻ trên đầu tôi như mẹ tôi mà.

Bà cứ gội đầu tôi là tôi la lên, kêu đau, bà lại nhẹ tay hơn. Nước sả chảy xuống gáy tôi, cả hai bên mang tai buồn buồn, nước chảy cả vào mắt tôi. Tôi gào to hơn, và đập mạnh hơn vì thứ nước cay cay nồng nồng vào mắt tôi không mở ra được. Bằng sức đập, giã giụa phi thường mà tôi tuột ra khỏi thế kẹp nách của bà. Bà nói: “sắp xong rồi, bà dội lại cho sạch đầu nữa thôi”. Nhưng tôi nhất định không chịu. Cứ nguyên cái đầu ướt nhượ, nước chảy lã chã từ đầu xuống gáy, xuống vai tôi. Tôi chạy ra góc vườn núp sau bụi rau ngót không cho bà lau khô tóc. Bà thở dài,

thấy rõ sự bức tức nói: “Con gái có cái tóc không chịu gội sạch, rồi chảy rận đầy đầu con ạ!” Rồi bà thu dọn, gần nửa chậu nước sả thơm vẫn nguyên trong chậu, nhưng bà bức mình lắm thì phải. Bà hất ào ra đám cỏ cạnh sân giếng. Nước sả bay hơi thơm cả khu vườn.

Tôi quan sát những cử chỉ của bà mà không dám bước ra khỏi bụi rau ngót để năn nỉ bà. Dọn dẹp xong bà ngồi trên bậc thềm nhà nghỉ tay. Tôi cũng đã mon men tới bên cạnh nhưng không nói câu nào. Bà lau khô tóc tôi, nhưng tôi không cho bà chải tóc. Tôi không sợ bà chải tóc đau như mẹ, nhưng có lẽ tôi sợ sẽ chải bay hết mùi sả thơm vẫn nồng nàn trên

mái tóc tôi.

Những mùa hè trôi qua, tóc tôi dài quá eo và óng mượt, tuổi thiếu nữ theo chúng bạn tìm đến những mùi thơm hấp dẫn từ những cái lọ xinh xắn đủ sắc màu. Thứ mùi hương trong những lọ đó cũng đặc biệt, theo ý thích của mình tôi cũng đòi mẹ cho tiền mua dầu gội đầu. Chiếc lược nhựa màu hồng mẹ mua luôn được tôi giấu trong ngăn cặp sách. Mỗi sáng trước khi đi học tôi đứng ngắm trước gương và chải mái tóc đen huyền, mềm mại, tôi nhẹ nhàng nâng niu không muốn tóc rụng một cọng nào. Giò ra chơi trong lớp mấy đứa con gái cũng ngồi túm lại khoe nhau chiếc cặp kim, cái bờm tóc mới. Tôi lên

lấy chiếc lược hồng trong ngăn cặp ra chải thêm mấy lượt mái tóc đen huyền của tôi.

Mùa hè năm tôi tốt nghiệp cấp hai, qua mùa hè đó là tôi sẽ vào học cấp 3, tôi sẽ đi học ở thành phố. Ngồi bên bậc thềm nhà bà nội, tôi cầm lược kẻ từng đường ngôi trên đầu bà, giúp bà nhổ những sợi tóc bạc đã mọc lên như những chồi măng trắng. Nó làm bà ngứa và khó chịu, vì bà không tự nhổ được. Mà lâu lắm tôi cũng mới chịu ngồi nhổ tóc trắng giúp bà. Vì các buổi trưa là thời gian hội bạn xóm của tôi không cho tôi ngủ, chúng luôn rủ tôi chơi đủ trò. Tôi không khó khăn tìm kiếm, vì tóc bạc trên đầu của bà đã dài và mọc lên như

măng mọc sau những trận mưa rào. Tôi nhớ được sợi nào là đưa cho bà đặt lên đầu gối. Những sợi tóc trắng xếp hàng nằm trên nền quần đen của bà, như những gốc dạ sau khi gặt lúa. Ban đầu bà đếm để chấm công cho tôi. Bà hay trả công tôi bằng mấy trái mận, trái mơ bà chùi từ cây sau nhà. Rồi dần tôi nhổ nhanh, bà quên không đếm, hay không đếm nổi những sợi tóc trắng, đã phủ hết nền quần đen của bà.

Tôi không bao giờ được nhìn thấy trọn vẹn mái tóc dài đã lẫn màu muối tiêu của bà, trừ những khi tôi nhổ tóc trắng cho bà như thế này. Bà luôn vấn tóc, vấn tóc kiểu phụ nữ xưa chỉ còn bà và mấy cựa trong

xóm thịnh hành. Bà túm tóc lại ngay bên mang tai rồi cột tóc lại bằng một sợi dây dù màu trắng, sau đó dùng một sợi dây nữa dài hơn, bằng chiều dài của tóc bà. Bà lần lượt cuốn sợi dây dài quanh tóc cho đến ngọn, nhìn như một con rắn hổ mang từng khoanh trắng, khoanh đen. Rồi bà quấn cuộn tóc khoanh đen trắng vòng quanh đầu và cài cái đuôi tóc cố định lại. Cuối cùng bà dùng khăn đen trùm đầu lại, buộc phía sau, sao cho thành cái mỏ quạ giữa trán. Những dịp lễ Tết hay đi ăn cỗ bà sẽ vấn tóc và đội khăn nhung đen. Đội khăn vấn xong thì chỉ nhìn thấy khuôn mặt bà với đôi mắt lá liễu và hai hàng lông mày như hai con sâu róm đen dài. Sống mũi

đọc dừa dài thon xuống tới khuôn miệng mỗi khi nhai trầu là môi đỏ thắm.

Mùa hè cuối cấp 3 làm tôi áp lực và mệt mỏi vì ôn luyện để thi đại học như bao chúng bạn. Giữa thành phố sắc màu, những tiệm uốn tóc phả ra mùi nồng nặc của đủ thứ dầu gội đầu và thuốc uốn tóc. Tôi ghé vào một tiệm cắt, uốn tóc. “Chị ơi, em muốn gội và cắt kiểu như cô Han Ji-Soo trong phim đang chiếu ấy”. Chị chủ tiệm nhiệt tình, hồ hởi: “Tóc em cắt kiểu đấy hợp lắm đó”. Nằm thư giãn hưởng thụ mấy bản nhạc đang thịnh hành lúc đó trong tiệm cắt tóc, tôi lim rim để chị chủ quán gội đầu, cắt tóc cho mình.

“Của em xong rồi!” Chị

nói và vỗ nhẹ vai tôi. Tôi tỉnh dậy, mở mắt và nhìn vào gương, ngoảnh lại sau lưng, xoay bên phải, lắc bên trái. Mái tóc dài đen huyền, óng mượt của tôi giờ chỉ quá vai một chút và so le nhau lộn ngổn lộn dài ôm hai bên má. Đúng là gần giống như kiểu tóc của cô diễn viên Lee Yeol- Eum trong phim *Mối Tình Đầu*. Nhưng sao tôi hụt hẫng, có gì tiếc nuối không nguôi. Chị chủ tiếp lời: “Bao nhiêu người cắt, tóc em là đẹp nhất đấy, nhìn em cũng giống Han Ji-Soo nữa”.

Tôi cười ngượng, rồi ra khỏi tiệm. Đạp xe trên đường, những lọn tóc ngắn phất phơ. Tóc tôi không bay bay từng lọn

như ngày nào nữa. Những lúc bận rộn tôi cứ lấy dây thun, cột túm lại nhanh gọn, sao mà bà cứ phải vấn tóc mất thời gian thế. Tôi nghĩ thoáng qua và cho là mái tóc thời thượng của tôi quả là hợp một và rất tiện lợi.

Về đến nhà đang háo hức khoe mái tóc mới sành điệu, nghĩ là sẽ được mọi người tấm tắc khen. Thay vào đó, thằng em trai mặt nó xị xuống, rất khó hiểu, nhưng tôi nhìn kỹ thì nó đang muốn rớt nước mắt. “Em không thích chị cắt tóc ngắn như thế này, nhìn chẳng giống chị nữa”. Nó khóc thật, òa lên như ai cướp của nó cái đồ gì quý giá.

“Cái thằng này, chị tóc cắt tóc đi nó lại dài ra chứ có

cạo đầu đầu mà lo". Tôi mắng yêu em một câu. Nó cũng ngẩng đầu rướn cổ ra nói: "Bà nội mà thấy chị cắt tóc kiểu này bà chẳng mắng cho".

"Kệ, đến lúc về quê tóc chị đã dài ra rồi". Tôi đáp.

Tuần nào cũng mong ngóng đến cuối tuần để về quê mà tuần này tôi lại cứ chần chừ, nấn ná mãi. Về đến nhà ông bà nội, tôi đã thấy bóng bà quần xắn quá đầu gối, bà kê cái ghế gỗ nhỏ ngồi lên trên cây chuối dài thượt bên hè, tay bà cầm con dao dài sắc lẹm đưa tay đều đều thái từng lát, từng lát. Từng lát khoanh cây chuối được bà thái ra, tròn, mỏng tang như những lớp bánh tráng. Tôi chưa thấy ai thái chuối để nấu cám cho lợn (heo)

ăn mà lại mỏng và đều như bà. Tôi cầm một khoanh đưa lên mặt, mỏng đến nỗi tôi có thể nhìn xuyên qua bên kia thấy mặt bà. Tôi nói: "Bà thái gì mỏng thế, rồi lại băm nhỏ ra mà". Bà ngẩng đầu lên hỏi: "Con về mấy hôm?" bà luôn hỏi câu này, bà cũng biết là cuối tuần chỉ có hai ngày mà lần nào bà cũng hỏi.

Tay bà vẫn đưa con dao đều đều trên thân cây chuối. Bà làm quen tay và đều tay đến nỗi không cần nhìn vẫn chính xác từng centimet. Nhưng bà chợt dừng tay, "con cắt tóc bao giờ thế kia?" Tôi nghĩ: tại cái chị chủ quán cắt tóc, cắt lúc con đang ngủ đấy chứ, hay tại cô diễn viên phim

Mỗi Tình Đầu. Định thần lại, ngay lập tức tôi sán lại bên bà “Con đi cắt tóc, người ta lõ cắt hỏng, nên sửa lại, nó mới ngắn như thế, mấy tuần nữa là nó lại dài ra ấy mà”. “Cái răng cái tóc là góc con người, con gái có mỗi mái tóc dài đi cắt ngắn thế bao giờ nó mới dài ra cho, nhìn như cái chổi chít quét mồn nữa”. Kệ cho bà mắng, tôi đã chạy ngay đi kiếm cái gì ăn đã. Thầm nghĩ đã chống chế được bằng câu nói dối ngọt ngào nhất rồi. Bà biết tính tôi lì lợm từ bé, có mắng tôi cũng im re không cãi lại.

Mùa đông ở quê, nhà có đóng kín cửa gió vẫn lùa qua các khe cửa, sau bữa cơm tối tất cả mấy anh em ngồi vòng quanh bếp lửa.

Ngồi sưởi ấm nửa thân trước, thì phía sau lưng vẫn lạnh tê, các anh tôi xoay lưng lại phía bếp sưởi ấm cái lưng để chuẩn bị đi ngủ. Tôi biết giường bà luôn là cái tổ ấm áp nhất. Bà luôn đi ngủ sớm, khi mấy anh chị em chúng tôi còn đang ngồi bên bếp lửa rôm rả cười đùa nói chuyện quê, chuyện phố. Bà đã lên giường trải chăn lớp trên lớp dưới. Chăn bông vỏ hoa con công chắc từ thời bà lấy ông nội được cho làm quà cưới bà vẫn dùng đến bây giờ. Các anh tôi nói, mấy cái chăn đó như bao bố trong chiến tranh mà bà vẫn dùng. Nó đã trở nên thô cứng, không còn bông xốp mềm mại nữa. Nhưng đó là của hồi môn của bà mà. Tôi leo lên giường khi bà đã nằm

ấm chỗ, bà nhích sang bên để tôi nằm vào chỗ bà vừa nằm. Ấm, êm từ dưới lưng, trên ngực đều ấm áp hơi người bà. Tôi lại thò hai bàn chân vào giữa hai bắp chân bà, bà giãy lên. “Con nhỏ này, chân lạnh như thế mà không hơ lửa cho ấm rồi lên giường”. Mỗi tối bà rửa chân xong, thường ngồi bên bếp kê ngót chân trên dép và hướng hai bàn chân về phía bếp lửa để hơ chân cho ấm. Khi hai bàn chân đã ấm nóng là bà lên giường, ú ngay vào trong chăn, không biết cách giữ nhiệt này của bà có từ bao giờ. Nhưng quả là hữu hiệu.

Mùa xuân ấm áp ngập trời cây cối xanh tươi, vừa mới Tết xong đã đến tết Mừng 3 tháng 3 âm lịch.

Quê tôi nhà nhà gói bánh nếp, làm bánh trôi và thịt gà thịt vịt ăn Tết. Tôi đã ra thành phố học, sống và làm việc nhiều năm nay, ở thành phố thì người ta chỉ mua sẵn mấy đĩa bánh trôi, bánh chay thấp hương xong rồi ăn. Tôi gọi điện về quê, các bác, các anh chị và ông bà đều ăn Tết to và làm nhiều bánh. Mọi người mong mà chúng tôi không ai về được. Ở thành phố nên tôi cứ thèm được bóc cái bánh nếp nhân đậu xanh đường đỏ dính tay. Nếu ai không biết bóc thì cũng khó để ăn được, vì bánh nếp gói bằng lá chuối và phải tước từng tí lá một dọc, xuôi theo thớ lá cho lộ bánh ra. Tước đến khi còn lại một khúc nhỏ đủ để tay cầm

thoại của anh tôi.
 “Bà bị mệt từ đêm qua, bất tỉnh rồi”.
 Liên tục hỏi dồn anh tôi “Bà đã ăn gì, uống gì, làm gì, có bị ngã không....??” Anh tôi chỉ nói sơ qua, “tối qua nhà ăn Tết, nhiều đồ ăn, bà ăn ngon lành

thì gấp hai đầu lá lại để cầm và cắn ăn, như vậy mới không dính tay và dễ ăn. Sáng sớm hôm sau ngày Tết mừng 3 tháng 3, ở thành phố luôn ngủ dậy muộn hơn ở quê, nên khi nghe thấy tiếng chuông điện thoại réo rất, vói tay cầm điện thoại lên. Tôi thấy anh họ tôi gọi, giọng vẫn ngái ngủ, ngáp một cái rồi tôi ấn nút nghe điện

lắm, đêm đi ngủ thế nào bà khó tiêu, muốn ói mà không ói ra được rồi bà lịm đi”. Vợ vài bộ quần áo bỏ vào túi xách, tôi vội về quê.

Bà đã nằm yên đó, không cử động, không nói, chỉ còn hơi thở yếu ớt và nhịp tim nhẹ nhẹ. Các ông bà, các cụ trong họ đã tiên đoán sự chẳng lành và cho gọi con cháu đến. Trong

nhà đã phân công người túc trực và người lo việc chuẩn bị. Tôi sà vào nắm tay bà, nhưng đã cứng lạnh. Tôi lấy nước lá sả ấm lau, rửa mặt cho bà. Mùi sả thơm năm đó bà đã gội đầu cho tôi, liệu có làm bà tỉnh giấc. Khuôn mặt bà vẫn hiền hậu nhưng hàng lông mày đã thưa đi nhiều không còn đen, dày như con sâu róm nữa. Mắt bà nhắm nghiền.

Nếu như ngày xưa tôi lì lợm, không nói câu nào, thì nay tôi không còn đủ can đảm để nghĩ rằng bà sẽ không tỉnh lại nữa. Tôi chải tóc cho bà, cố gắng cột tóc lệch một bên rồi bện quấn tóc lại để vấn khăn cho bà như mọi ngày bà đã làm. Tôi không quên bỏ vào túi áo bà chiếc lược

sừng và cái gương nhỏ. Bà đã không bao giờ tỉnh lại. Bác tôi nói: Bà đã đợi Nga về! Bây giờ để bà nghỉ”.

(Tôi không dám viết tiếp những cảm xúc sau đó, tôi sẽ giữ lại, giữ cho mình tôi).

Mùi sả thơm lan tỏa khắp căn phòng bà chìm trong giấc ngủ!

Trong nỗi niềm nhớ thương Bà Nội.

Tina Nga

*"Con không xin cho mình
khỏi đau khổ,
nhưng chỉ
xin Ngài đừng bỏ con
trong khổ đau."*

Thánh Bernadette

Khóa Sinh

Khóa Sinh

THÀNH CHỌN CON
KHOA 63
CURSILLO / VN
Giáo Phận San Jose

Decuria Gioan: Giuse Trần Quang Vương, Giuse Nguyễn Ngọc Quý, Daniel Lê Hoàng Daniel, Giuse Vũ Cao Thắng, Peter Vũ Tùng, Alphonso Nguyễn Đức Thọ, Gioakim Phan Khánh Trân

Decuria Giacobe: Phaolo Vũ Trường Sơn, Gioan Trần Nguyên, Joseph Đào Hữu Trí, Phaolo Phạm Huy Trức, Phero Nguyễn Thọ Peter, Lm Andrew Nguyễn An Dzũng

Decuria Maccò: Daminh Nguyễn Thế Khương, Giuse Trần Long, Phero Trần Huy, Giuse Nguyễn Tiến, Paul Nguyễn Hoan Khải, Daminh Trần Quang Biên, Giuse Phạm Như Ý

Decuria Phaolô: Gregorio Phạm Hồng Minh, Giuse Trần Anh Tuấn, Gioan Baotixita Bùi Quốc Long, Gioan Baotixita Trương Minh Cát Tín, Vincent Trần Lộc

Decuria Matthew: Phanxico Nguyễn Lê Huy Khương, Giacobê Lê Quang Hoàng, Dominico Đỗ Thái, Phero Đặng Tâm Peter, Augustino Nguyễn Chính Đông, Vincent Trần Lộc, Giuse Nguyễn Matthew

*Mọi sự tốt lành
hệ tại ở lòng yêu mến Chúa.
Yêu mến Chúa tức là thực thi Thánh ý Ngài.
(Thánh Alphongso Ligorio)*

Decuria Theresa: Anna Nguyễn Đình Thy Trúc, Anna Nguyễn Phước Vân, Têrêsa Lê Thị Thúy Hằng, Maria Trần Hoàng Hạnh, Anna Maria Phan Lộc, Maria Nguyễn Kiều

Decuria Cecilia: Maria Trần Nicole, Catherine Nguyễn Thoa, Maria Vũ Thị Phượng, Anna Lê Ngọc Minh, Maria Đoàn Thanh, Teresa Hồ Huyền Trân

Decuria Lucia: Maria Madalena Võ Thu Trang, Maria Lockett Thi Ôn, Anna Teresa Huỳnh Văn Anh, Rosa Nguyễn Thị Minh Tuyết, Maria Nguyễn Thị Kim Liên, Teresa Châu Tuyết Lan

Decuria Agata: Theresa Ngô Trang Tamie, Teresa Võ Lan Phương, Teresa Nguyễn Ngọc Diệp, Teresa Trần Yến Phi, Teresa Võ Phương Thi Thảo, Leonie Nguyễn Hoàng Bảo Ngọc

Decuria Maria: Teresa Phạm Như Thủy, Teresa Đỗ Thị Minh Hiếu, Lucia Nguyễn Hoàng Yến, Anne Nguyễn Nga, Teresa Dương Thị Hòa, Cecilia Đinh Thị Kim Chi, Maria Trần Huệ Mai

Decuria Martha: Maria Nguyễn Thị Cúc, Maria Bùi Thị Kim, Maria Lưu Thị Tân, Katharine Đỗ Cẩm Thúy, Lucia Quách Vân Tammy, Anna Đỗ Thúy Ngọc

Decuria Anna: Maria Huỳnh Kim Lan, Teresa Nguyễn Thị Thu Vân, Anna Nguyễn Thị Như Mai, Maria Tạ Thị Tuyết, Maria Nguyễn Fallyn

Decuria Monica: Maria Âu Thị Kim Huệ, Teresa Võ Phương Uyên, Teresa Hoàng Trang Thùy Dung, Maria Nguyễn Thị Ngọc Lan, Maria Đỗ Ngọc Duy Khoa, Cecilia Trần Uyên Vi, Maria Lê Trâm Anh

Trợ Tá Khóa 62

Khối Giám Học

Khối Hành Chánh

Khối Phụng Vụ

Khối Âm Thực

Quý Cha Linh Hưởng & BDH K62

Quý Cha Linh Hưởng & BDH K63

Trợ Tá Khóa 63

Khối Giám Học

Khối Hành Chánh

Khối Phụng Vụ

Khối Âm Thực

HÌNH SINH HOẠT NĂM 2024

TỈNH TÂM PHONG TRÀO - ST. CLARE JAN 2024

Miền XI - Khóa 15- 4/2024
Thiên Phước-Aptos

CDC
APR
2024

PICNIC
OCT 06, 2024

Đón Tân Cursillistas Sep 2024

**Nghi Thức Sai Đi
Liên Nhóm 62 & 63
Sep 2024**

ĐẠI HỘI MIỀN XI
10/2024

**Bầu Cử Bán Phần Ban Điều Hành PT
Oct 2024**

Nghi Thức Sai Đi Bán Tân Ban Điều Hành PT Dec 2024

**ĐỌC KINH
NGHĨA TRANG OAK HILL
11/2024**

Tĩnh
Tâm
Phong
Trào

Đan Viện Thiên Phước
11/2024

Cursillo Movement - Vietnamese Secretariat

Kính Biểu: _____
